

ENOCH ARDEN

TENNYSON

T. 820

TEN

லோட் ரென்னிசன் இயற்றிய

நனக் ஆடன்

திருவாளர் ச. சீவஞானசுந்தரம் அவர்களால்
ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப் பெற்றது.

PUBLISHED BY

S. A. VAITIALINGHAM

(All Rights Reserved)

ST. JOSEPH'S CATHOLIC PRESS
JAFFNA

1939

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org; aavanaham.org

28178

FOREWORD.

REVD. S. GNANA PRAKASAR, O.M.I.,
NALLUR, JAFFNA.

I perused the late Mr. S. Sivagnana Sundaram's rendering of Lord Tennyson's *Enoch Arden* with delight. The story, as told by a master of the English language, is enthralling in its presentation, and remarkable for the Christian charity it breaths. The translation is not far behind its original.

Nothing helps one to improve one's style and diction so much as an endeavour to reproduce in one's own language the best that is found in the more polished languages. English writers have profited much by studying Latin classical authors, just as the latter had done by following in the footsteps of Greek authors. Early Tamil writers were indebted, in the same way, to Sanskrit literature. At the present day, however, English in its best writers stands as an accomplished model for literary productions. The translator of *Enoch Arden*, doubtless, felt this and he has tried to follow a great model to the best of his abilities. I wish that he has many imitators.

S. GNANA PRAKASAR, O.M.I.

15-7-39.

REV. FRANCIS KINGSBURY, B. A. (MADRAS)
LECTURER IN TAMIL,
CEYLON UNIVERSITY COLLEGE.

This is a rendering in Tamil prose of Tennyson's ENOCH ARDEN, and is a posthumous publication. The author was a young Jaffna Tamil who was fascinated by Tennyson's story, and he desired to share his knowledge with his people who are not so fortunate as to be able to read the story in the original. All this should be borne in mind by the reader. If the work had been that of an accomplished writer, one would not meet with a few slips in language and diction, one actually sees in this work. But it is just fair to say that the author has achieved his purpose. His translation is on the whole correct, and his style simple and clear. It is sad to think that such a promising life had been cut off so early.

FRANCIS KINGSBURY.
Colombo, 1
March 8, 1939.

K. S. ARULNANDHY, M. Sc. (LOND.)

LONDON TEACHER'S DIPLOMA.

DIVISIONAL INSPECTOR OF SCHOOLS.

8, ALFRED HOUSE AVENUE,

COLPETTY,

23 - 5 - 39.

ஆங்கிலத்தில் ஆதியிலெனக்கு இலக்கியச் சுவையை இனிதாட்டி இன்புறுவித்த நூல் “சனக் காடன்” என்னும் தனிப் பெருஞ் சிறப்பு வாய்ந்த நூலேயாகும். கந்தரோடை ஆங்கிலப் பாடசாலைில் எட்டாம் வகுப்பிற் கற்றகாலத்தில் இந்நூலைப் படிக்குந் தருணம் எனக்குக் கிடைத்தது. அக்காலத்து எனக்கு வயது பதினிரண்டாயினும் நூலினது நடையும் பொருளும் என்முதிராவனத்தைத் தானும் கவருமியல்புடையதென யான் கண்டு அதைப் பன்முறை படித்து உள்ளுருகி உடல் சிலிர்த்து நின்று உவகை கொண்டதுண்டு. சில பகுதிகள் தாமராகவே என்மனதிற்பதிந்தன. சனக் காடன் தன்னுருக்கு மீண்டும் வந்து இல்லம் நோக்கியேருவதை யெடுத்துக் கூறுமிடத்துப் புலவன்

“ வீடு நோக்கிச் செல்கின்றானந்தோ! என்ன

வீடு! அவனுக்கு வீடுமுண்டா !”

என்னும் பகுதி இம்முன்னுரையை எழுதும் போதும் நினைவுக்கு வருவது மல்லாமல் பல கற்பனாபடங்களை என் மனதிலுதிக்கச் செய்து பல்வேறு மெய்ப்பாடுகளை உண்டுபண்ணுகின்றது.

இவ்வாறே திருவாளர் சிவஞான சுந்தரனையும் இந்நூல் கவர்த்து தன்வசப்படுத்திய தென்று அவர் அதை மொழிபெயர்த்துத் தமிழுலகுக்குத் தந்த செயலால் விளங்குகின்றது. தானுண்டு சுவைத்த ஆமுதை என்னைப்போன்று தனித்துநின் றுண்ண மனம்பொருது ஆங்கில மதியாத் தமிழன்பர்கள் யாபேருடனுங் கலக்

துண்ணுதற் கெண்ணிச் செப்தவிப் பெருந் தொண்டு
போற்றுதற்கும் ின்பற்றுதற்குந் தக்கது.

புலவனொருவன் இயற்றிய நூலினை மொழி
பெயர்க்கு மிடத்து அந்நூலின் சிறப்பெல்லாம் அமை
யச் செப்தல் இயலாதவொன்றாகும். எனினும், இம்
மொழி பெயர்ப்பை, ஆக்கியவர் புலவரது கருத்துப்
பெரும்பாலும் பங்கமுழுது நல்ல நடையில் அமை
யச் செய்திருக்கின்றனரென்பது என் கருத்து.

இதுவனைய இன்னும் பலவரிய தொண்டிகளைத்
தமிழ்த்தாய்க் காற்றுதற் கீங்கவரில்லைபென் றுள்ள
தொடும் என்னுளங் கரைகின்றது. அவருக்கு யாது
கைம்மாறு யாமளிப்போம். இம்மொழிபெயர்ப்பை
அவரது ஞாபகசின்னமாகக் கொண்டு அது தமிழ்
நாடெங்கணும் பரவச் செப்தலொன்றே யானறிந்த
கைம்மாறாகும்.

K. S. ARULNANDHY

THIS BOOK IS THE PROPERTY OF

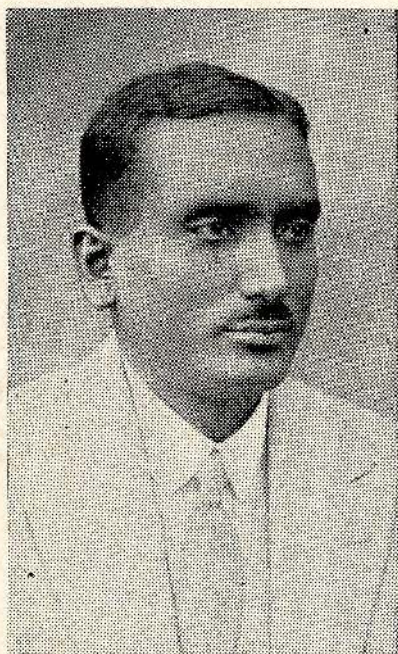
THE LIBRARY OF THE

UNIVERSITY OF CHICAGO

1207 EAST 58TH STREET

CHICAGO, ILL. 60637

THIS BOOK IS RESPECTFULLY DEDICATED
TO
CHINNAPPAH COOMARASWAMY, Esq., C. C. S.,
in token of his keen interest
FOR THE PROMOTION OF
TAMIL LITERATURE.

C. COOMARASWAMY, C. C. S.,
DISTRICT JUDGE,
JAFFNA.

ஈனக்காடன்

முகவுரை

ஈனக்காடன் என்னும் நூல், ஆங்கில பாடையிலே செய்யுள் வடிவாகச் செய்யப்பட்டுள்ள தொன்று. அது வறிய குடும்பத்துள்ள செம்படவொருவனது சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறுவது. இந்நூலை உற்றுணர்ந்து வாசிப்போர் துரிய தரிசனத்துத் தோன்றுந் தோற்றமே போலத், தம் வயமிழந்து, நூல் வயப்பட்டுச், சகல பொருள்களையும் பாட்டுடைத்தலைவனையும் பிறரையும் இந்நூல் கூறுமாறு நேரே காண்பர். இதிலே சிலபாகங்களை வாசிக்குமிடத்து, வன்னெஞ்சரேயெனினும், அவைகள், அவரைச் சோக பாஷ்பஞ் சொரியுமாறு செய்யவல்ல பான்மையையுடையனவேயாம். ஈனக்காடன் அனுபவித்த சஞ்சலங்கள், இடர்கள் பாடுகளெல்லாவற்றையும் ஒருங்கே உற்றுநோக்குவார், அரிச்சந்திர பூபதி முதலியோர்க்கு நேர்ந்த கஷ்டங்கள் யாவும் மிக எளிதேயாமென்பர். இதனை வாசிப்பார்க்குக், குடும்ப சீனியத்தை நடத்து முறைமையும், உலக இயல்பும் நன்கு புலப்படுதலே பயனாகுமென்க. தமிழ் மாத் திரமே கற்றுணர்ந்த ஆடவர்க்கும், பெரும் பான்மை பெண் பாலார்க்கும் உபயோகமா

மாறு கருதி, இதனை, மொழி பெயர்ப்பன்று கருத்துப் பெயர்ப்பாமை செந்தமிழில் யாத்த தொரு புது நூலாகும் என்று எவரும் மயங்கு மாறு, வீண் சொல் விரவாது புதுக்காது சிதைக்காது, பாவலர்கருதிய கருத்திஃதென வறிந்தமைத்துப் (பிரதிமையென்னத்) தமிழிற் பெயர்த்தாம். அன்றித் தனிமொழியைப் பெயர்த்து யாத்த தமிழ் நூலன்றாமென்று, ஆங்கிலமுந் தமிழுஞ் செவ்வனே ஒருங்கு கற்றுணர்ந்தார்க்கே நன்கு புலப்படுமென்க.

இங்ஙனம்

யாழ்ப்பாணம்
நல்லூர்.

ச. சிவஞானசுந்தரன்

கடவுள் வணக்கம்

ஆசிரியப்பா

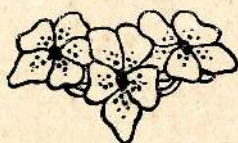
உலகெலா மணுவி னலகிலாப் பெருமை
வாய்ந்துபே ரண்ட மாய்ந்த சிற்றணுவி
னேரிய னகியுஞ் சீரிய னகி
கிறைதரு வியாபகத் துறைதரு பரம
வினையடி மலரே துணையென வழுத்திப்
புலந்தொறு மிலங்கிய நலந்தரு மொழிகளுட்
இறந்தரு பொருட்கட் இறந்தி வரன்றித்
தெள்ளுபு மாந்தர்க் கள்ளுபு வீசு
மோங்கில மாகிய வாங்கில பனுவலிற்
குடிற்றிநற் றெனிச னியற்றிய வீனக்
காடென னாலுக் கேடெனத் தமிழி [சிறி
னுண்ணிய கருத்துவ னெண்ணியாங் கொரு
தொருவர் மொழிபெயர் புருவர் வியற்றது
மெளிதர மாக்க டெளிதரற் பொருட்டே.

அவையடக்கம்

ஆசிரிய விருத்தம்

வருந்தாது வசனநடை தமிழாற் செய்ய
வல்லபல புலவரெலாம் வாளா நிற்பக்
கருந்தாது விரிந்தனைய தமியே னல்ல
கற்பனைக ளமையினக் காட னூற்குப்
பொருந்தாத மொழிபெயர்ப் பொன் றுரை
த்தே றிந்தப்
பூதலத்தாங் கிலந்தெரியார் தமக்கேயா
மாற்
நிருந்தாத மொழியிதுவென் றெள்ளா தாய்ந்து
தேர்ந்திடுக பொருணை மோர்ந்துலக
மாதே.

லோட் ரென்னிசன்

இயற்றிய

நானக் ஆடன்

நூலாசிரியர் வரலாறும் நூல்வரலாறும்:—

உலகத்திலே சிறந்தமக்களாற் பேசப்படும் பாஷை, கத்திய ரூபம் பத்திய ரூபம் என இரு திறப்பிடம். அவற்றுட், கற்றூர் கல்லாதார் ஆகிய இருபாலார்களும் வழங்கப்பட்டு வருவது வசனவடிவாகிய கத்திய ரூபமெனவும், கற்றூரான் மாத்திரம் வழங்கப்பட்டு வருவது சந்தம் பெறச் செய்யப்படும் செய்யுள்வடிவாகிய பத்தியரூபம் எனவுங் கொள்ளப்படும். செய்யுளாவது சுவேதை மச்சை முதலிய தாதுக்கள் ஏழினாலும் ஆக்கப்படும் யாக்கைபோல எழுத்து, அசை, சீர், தனை, அடி, தொடை, தூக்கு, என்னும் உறுப்புக்கள் ஏழினாலும், செய்யப்படும் பாட்டேயாம். செய்யுள் பாட்டு யாப்பு என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். சுவரூபம் சிறிதானது நெட்டுறுப்படுத்திவைத்துக் கோடற்கும், நிரம்பிய பொருளைச் செவ்வனே சொற்களினிறைத்து வைத்துக் கோடற்குஞ் செய்யுட்களே யின்றியமையாச் சிறப்பிற்குயவென்னும் பெரும்பயனோக்கித் தென் மொழிநூல்கள் எல்லாம் செய்யுள் வடிவாகவே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இங்ஙனமாய் அரிய பெரிய நூல்களையிற்றிப் பெரும்புகழ் படைத்த நம் கீழைத் தேயத்துப் பெரும் புலவர்களைப் போலவே மேலைத்தேயத்தி

னும் பல ஆங்கில பாவலர் புகழ் பெற்றிருந்தார்கள். அவருள் அலபிறெட் லோட் ரென்னிசன் என்பவரும் ஒருவரேயாம். இவர் 1809-ம் ஸ்டுடத்துப் பிறந்து, 1892-ம் ஸ்டுடத்து இறந்தவர். இவர் ஒரு சமஸ்தான வித்துவான் ஆதலின், இவரையறியாதார் யாண்டுமில்ர். இவர் பதினெட்டாம் பராயத்தே பத்திய ரூபமாநிய செய்புள் நடையினாலே தூலியற்ற வல்லுநராயினர். இவர் இக்காலத்துப் புலவருட் சித்தானமாக விளங்கப் பெற்றுள்ள ஒருவர் என்பது, இவர் இயற்றிய நூல்களி னாலும், கேம்பிறிட்ஜ் ரிநினிற்றி காலீஸிலே கல்விகற் குங் காலத்து யூனிவேர்சிற்றிச் சான்செலரின் தங்கப் பட்டயப் பரிசு பெற்றார் இவர் ஒருவரேயாதலினாலும், 1850-ம் வருடத்திற்கு வோட்ஸ்வத் புலவரினிடத் துக்கு, எமது விக்ரோறியா ராணியின் சமஸ்தான புல வராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளாரு மிவரொருவரே யாதலி னாலும், இனிது பெறப்படுகின்றது. இவர் ஆக்கிய நூல்களோ அளவிறந்தன. அவற்றுள் ஈனக் ஆடன் என்பதும் ஒன்றேயாம்.

இது வாசிப்பவரை வசீகரித் திழுத்துத் தன்வசப் படுத்தும் ஆற்றலையுடைய வர்ணனைகளும், எவர்க்கும் இயல்பாகவே இன்பம் பயக்குங் காவிய நவாசங்களும், கற்றோர் கருத்தைக் களிப்பொடு கவாச் செய்யவல்ல அலங்காரங்களும், விஷயங்கள் யாவையுங் கண் ணெதிரே காட்டுதல்போல உள்ளவாறே தெள்ளிதி னுணர்த்தவல்ல பதப்பிரயோகங்களும், அருஞ்சொற் றொடர்களு மமைந்துள்ள பாவாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. பாடி முடிக்கச் சென்றுள்ள காலமுமோ இரண்டுவாரத் தானு மில்லையேயாகும். பாவலரிருந்து பாடிய இட முமோ சிறந்ததோர் வசந்த மண்டபமேயாகும். அது வும், பசம்புற்றையிற் பசுமணற் குன்றும், நன்னீர் வரலி யும் நலம்புனைத் தெதிர்கொள விளங்கி வீற்றிருக்குமா றமைக்கப்பட்டுள்ளதொன்று. இஃதியற்றிய வகை

யுமோ வளம்பல பஸ்கும் வாவிக்கரைக்கட் டென்றல்
 விசா நிற்ப நின்னுலாப்போந்து, காட்சிகளனைத்தையுங்
 கருத்தினிதமைத்துச் சொல்லினும் பொருளினும்
 சுவைபட இன்பப்பரவினமாகப் பாடப்பட்டதேயாகும்.
 இவ்வாறு வெளிவந்த இந்நூல் விரைந்து பார்த்து பல்லோ
 ராலும் புகழ்ந்து மகிழ்ந்து பாராட்டி ஏற்றுக் கொள்ளப்
 பட்டமை 1891-ம் வருடத்து முதற் பதிப்பிலே
 பிரதிகள் 60,000 அச்சிடப்பட்டும் அவைமுழுவது மங்
 வருடத்திலேயே விலைப்பட்டொழிந்தமையிற் பின்ன
 ரும் 1902-ம் வருடத்துள் ஆறு முறை பதிப்பிக்கப்பட்
 டதிலிருந்து நன்கு விளங்கும்.

இனி இக்கதை நான்கு காண்டங்களாக வகுக்கப்
 படும.

1. அன்னிலீ என்பாருக்கும் ஈனக் ஆடனுக்கும்
 நடந்த விவாகம்.
2. ஈனக் ஆடனுடைய பிரயாணமும் அதனால்
 அவனடைந்த இடையூறுகளும்.
3. அன்னிலீ இரண்டாந்தரமாகப் பிலிப்பென்ப
 வனை விவாகஞ் செய்துகொண்டது.
4. ஈனக் ஆடன் சுவ தேசத்துக்குத் திரும்பி
 வந்தது.

-
1. கதா நாயகனாகிய ஈனக் ஆடனிடத் தமைந்
 துள்ள முக்கிய குணங்களாவன :—

தேரியம், வீரம், உற்சாகம், ஈசுரபத்தி,
 ஊக்கம், கபடமின்மை, திடசித்தம், இன்ன
 செய்யாமை, கைத்தொழில்வன்மை முதலி
 யனவாம்.

2. பிலிப் என்பவனுடைய முக்கிய குணங்களாவன :—

தாமதம், சாந்தம், தயை, பொறை, சத்தியம், சீவகாருண்னியம், நாண், அன்பு, பிறர்க்கினனா செய்யாமை முதலியனவாம்.

3. ஆன்னிலீ என்பவனுடைய முக்கிய குணங்களாவன :—

போழகு, அன்பு, நன்றியறிவு, மூடபத்தி முதலியனவாம்.

இவற்றையெல்லாம் இச்சரித்திரத்து ஆண்டாண்டுக் கண்டுகொள்க.

நூல்

[சனக் ஆடனென்னுஞ் செம்படவனின் சரித்திரங் கூறப்புகுந்த ஆசிரியர், அதனை விடுத்துக் கடற்கரைக் காட்சியையே முதற் கட்கூறுவாராயினர். என்னை காரணமெனின், கடற்கரைக் காட்சியென ஈண்டுக் கூறப்படுவது காட்சிமாதிரையே யன்றிக் காட்சிப்பொருள்களே பின்விரிந்த கலையை ஒருவாறு தன்மாட்டடக்கியுள்ளதாட்சிச் செயப்படுபொருளைச் செய்வனே விரித் துரைத்தலில் சுற் சிறப்புப்பாயிரமாகக் கொண்டு, இந்நூன் முகத்தமைக்க வேண்டிற்றாயது மதுவேபாதலின் அவ்வாறமைத்தாரென்பது.]

இக்கடற்கரையினருகே யிருந்து கடற்கரைக்காட்சி: காண்பான் ஒருவன் காணுங்காட்சிகளாவன :—

ஒரு துறைமுகம், தொடர் தொடராக வந்து முடிவெடுத்துக் குன்றுகள், இங்ஙனம் முடிவுறா உங் குன்றுகளினொன்றினையடித்தரித்ததனால் யசுகை, அக்குகையடியின் மஞ்சண்மணல், கடல்துரை, சிறிது தூரத்தே செந்நிற ஒளிகளால் வேய்ந்த சில சிறு வீடுகள், அவற்றுக்கணித்தாய் அழிவெய்திப் பழுதடைந்த பழைய ஆலயம், அதிலிருந்துயர்த்துயர்த்தேகும் நிலம், அதற்கு மேல் கோபுரத்தை நேரக்கிச் செல்லுந்தெரு, அதன்பின்னால் ஆகாசமளவுமளாவிய பசுமணற் குன்று, டேனிய் உடைய பிரேத கன்ன அடையாளமாம் மணற்றிடர்கள், மலைமீவில் வள்ளம் போன்ற பள்ளத்திலே செழிப்புடனுயர்க்கது வளர்க்கு காய்த்து விதை விழ்த்தும் பருவகாலங்களிலே, பாலியர் விளையாட்டாய் விளாக் தின்புற்றணுகப் பெறுங் கூட்டமான கேசல் விருக்கங்கள் ஆகிய இவைகளேயாம்.

பல வளங்களும் பல்கி விளங்கும் இக்கரையிலே நூறு வருடங்குழந்தைப்பருவம் : நூக்கு முன் மூன்று குடும்பத்துதித்த மூன்று குழந்தைகளிருந்தன.

அக்குழந்தைகளுள், அன்னிளீ என்பாளொருத்தி. அவளே அத்துறைமுகத்துப் பெண் குழந்தைகளுள் வடிவான் மிக்க வனப்புவாய்க்கது விளங்குபவள். பிலிப் என்பாளொருவன். அவன் ஆண்டு விளங்குக் திரிகையத் திரத்தலைவனின் ஏக புத்திரன். ஈனக் ஆடன் என்பாளே மற்றையவன். இவன் ஒரு மாலுமிமைத்தன். இவன் தனது தந்தை மாரிக்காலத்துப் பெரும்புயலடியிலகப்பட்டுக் கடல் கிவிற் கப்பலுடைய நேரிட்டமையின், மாணியிர் துறக்க இளம்பராயத்திலேயே அநாதையாயினன்.

இம் மூவரு மொருங்கு சேர்த்து
மணல்விளையாட்டு: பழந்தணிகள், கயிற்றுவளையங்
கள், கடனீராற் கறுத்த மீன் பிடி
வலைகள், கறளேறிய நங்கூரங்கள் வள்ளங்களாகிய
இவைகள் கிடக்குங்கரையிலே விளையாட்டயர்வார்கள்.
கடற்கரைக் கணுள் மஞ்சண் மணலாற் சிற்றில்
இழைத்து விழைத்து விளையாட்டயர்ந்து இன்புற்றுக்
காலங்கழிப்பர். கடலை தங்கள் சிற்றிலைக் கரைத்துப்
போதலையும் கற்களின் மோதி துரையுண்டாகித் திரும்பு
தலையும் கோபித்து மீளத் திரும்பும் பொழுது
அதன் பின் னோடுவர். பின்னர் அலையலைக்கப்பட்டு
ஒடி மீள்வர். இங்ஙனமே எந்நாளும் அச்சுறுவர் தங்
கள் சிற்றடிச் சுவடுகளை அக்கரையிற் பதிக்கப் பதிக்க
அலைகளும் அழித்தக் கரைத்துக் கரைத்துக் கொண்டே
வரும். அம்மலைக்குகையின் கீழ் ஈனக் என்பவனும்
பிலிப் என்பவனும் தாங்கள் அமைக்குஞ் சிற்றில்லை
முறையே “எனது, எனது” என்றும், அன்னி என்
பாளை “என்மனையாள், என்மனையாள்” என்றும்,
சொல்லி நாடோறும் விளையாடி வருவது வழக்க
மாயிற்று. ஆனால் சிலவேளையில் ஈனக் என்பவனே
வீட்டுக் கதிகாரியாக ஒரு கிழமை முழுதும் இருந்து
கொண்டு “இவ்விடு எனது, என் மனையாள் இவள்”
என்று அதிகாரத்தோடு கூறுவான். பிலிப் என்பவனுந்
தனது முறை வந்து விட்டது என்று “என் மனைவி,
என் விடு” என்று சொல்லிச் சண்டை செய்வான்.
ஈனக் என்பவனே பிலிப் என்பவனிலும் பலவாறுதலிற்,
சண்டையிலும் வெற்றியடைந்து மனைக்கும் மனைநிக்
கும் அதிகாரியாவான். தோல்லியெய்தினமைமீன்
மான முந்தப்பெற்றும் என் செய்வான். கண்ணீர்
சொரிந்தழுதாவது மனமாறுவான் “ஈனக்காடனே!
நானுன்னோடு கோபம். என்னோடு நீ பேசலாகாது”
என்பான். இதனைச் சசிக்கலாற்றாது, அச்சுறுமி
பிலிப்புமீ திங்கித் தனக்காகச் சண்டை செய்யாது

சமாதானமாயிருந்து வாழ்க என்றும், தான் * இருவருக்
கும் சற்குணவதியாயிருப்பேன் என்றும் அழுது சமா
தானங் கூறுவாள்.

அச்சுறுவர்கட்குக் கிளர்ச்சியை
மணப்பருவம் : யும் உள்ளக் குளிர்ச்சியையுங்
கொடுக்கும் சூரியோதயத்தை
நிகர்த்த குழந்தைப் பருவம் மாறி, வாணாளாகிய சூரி
யோஷண கிரணத்தின் வெப்பத்தாற்றிக்குங் காலம்
வந்தெய்தியது. இருவரும் ஒரு கன்னியாகிய அந்த
அன்னி என்பாளிடத்து அன்புவைத்து நேசித்து வந்
தார்கள். ஈனக் என்பவன் தன்னுள்ளக் கிடைக்கையை
விள்ளற்கு எள்ளளவுங் கூசுற்றிலன். பிலிப் என்பானோ
அதனை வெளிவிட்டிலன். கன்னிகையும் பிலிப் என்பவனி
டத்தேதான் நேசம் வைத்திருப்பதாகப் புலப்படுமாறு
நடந்துவந்தாள். தன்னை அறியாதவாறு அவளுக்கு
ஈனக் என்பவனிடத்தேதான் அதிகபீரீதி உண்டாயிற்று.
வெளியாகக் கேட்டிடி அதனை மறுத்திவிடல். ஈனக்
என்பான் பணஞ் சேமித்து வைத்தல் வேண்டுமென்னுஞ்
கிந்தை கொண்டவனாய் நெடுநாளாகத் தன் வருவாயுட்
சேகரஞ் செய்து வருவானாயினான். என்னை? அன்னி
யென்னுங் கன்னியைத் தான் மணம்புரியும் காலத்து
இருத்தற்கு இல்லமும், பணமீட்டற்குப் படவும், இவற்
றைக் கொள்ளற்கும் ஏனைய குறைகளை நிறைவுறுத்
தற்கும் பணமும், இன்றியமையாது வேண்டற்பால
னவையாகவொனென்க. மிகுந்த ஆண்மையோடு
பொலிந்த அகிட்ட முள்ளவனும், வலைத்தொழிவிற்
றலைமை பூண்டவனும் அபாய வேளைகளின் மிக விழிப்
புள்ளவனுமான ஈனக் ஒருவனையேயன்றி, இக்குணங்க
ளெல்லா மொருங்கமைத்து பொருத்திய வேறொருவனை

* மழலை மொழிகளால் விளையாட்டயரும் பொழுது இப்
பெண் குழந்தை மிகற்றிய பேதைமொழி உண்மையாக நடந்
தேறிய விந்தை மிக விபக்கற் பாலதேயாம். இது நின்னை
விளங்கும்.

அலைபடிக்கு மக்களையிற் காண்டவரிதேயாம். அவன் ஒரு வருடகாலமாக வியாபாசக்கப்பல் ஒன்றில் வேலை செய்து கப்பலோட்டுதலிற் தீரனாயினான். கடலில் அலை யாடிப்பட்டு அமிழ்த்தப்பட்டுவிர்தறக்க நேரிட்ட ஒரு வளை, இவனேழும்முறை மீட்டுமிருக்கின்றான். இங்ஙன மாய குணஞ்செயல்களினாலே இவன் யாவராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள்ளானாயினான். அவன் தனக்கு வயது இருபத்தொன்று ஆகுமுன், தான் முன்னெண்ணியவாறு தன்ருழிப்புரிந்து பண மீட்டப்பட வொன்றும்தேவாலயத்துக்கும் திரிகையத்திரத்துக்கும் மத்தியிலே தெருக்களையிலே அன்னியென்னுங் கன்னிகையின் இல்லறத்துக்குரிய இல்லமொன்றுமாகிய இவற்றைச் சம்பாதித்துக் கொண்டான்.

விவாக
நிச்சயம் :

வசந்தகாலத்துச் செக்கர்
வானஞ் சிறந்து விளங்கும் ஓர்
அக்திப் பொழுதிலே பெருமை
சிறுமை நோக்காது, அவ்விடத்

தினே ஞாநிருவகையினரும் கேசல் விருக்க விதை பொறுக்கி விளையாட்டாய்ப் பெட்டி, சோழி, கூடை முதலியன கொண்டு சென்றனர். நோயுற்றமையின் தந்தைக்கு மைந்தனாகிய பிண்பிணுதனி வேண்டப்பட்ட தாதலின் அவன் ஆண்டு வருவதற்கு ஒரு மணி நேரம் தாமதிக்க வேண்டியதாயிற்று. அதன்பின் பிண்பிண என்பான் மலைமேலேறி, அடர்ந்தும் ஒடுங்கியும் வளர்ந்துள்ள மாங்கணிறைந்த காட்டோரத்தில் ஈனக், அன்னியாகிய இருவரும் கை கோத்துக் கொண்டிருத்தலையும், ஈனக் உடைய பெருத்த கண்களும், காற்று மழை வெரிலடியுண்ட முகமும், ஓமாக்கினியிற் சொலிக்கும் கவலைபோன்று அதிற் களங்கமின்றி விளங்கும் சுத்த குணத்தையும் வெய்யோன் கான்ற கனலாற் சோதியுடன் விளங்கும் முகாசனத்தத்தையும் கண்ணுற்றுக் கவனித்துப் பார்த்தான். அவர்களுடைய

கண்களிலும் முகத்திலும், தனக்கு லபித்த தூர்அதிஷ்டத்தை வாசித்துணர்ந்தான். தான் அக்கண்ணியை மணம்புரிபுமெண்ணம் வீணுயிற்றேயென அறிந்தான். பின்னர் அவ்விருவருடைய போக்கும் ஒருங்கேயிருக்கவுங் கண்டான் காண்டலுக் துன்பமிகையாற் பெரு முச்செறித்த உயிர் துறந்தான்போல் வீழ்ந்தான். பின்னர், எழுத்து சேருமாற்றல் சிறிது மிலனாய் அவன்கன்று மாமறைவில் மறைந்து கிடந்தான். காட்டகத் துள்ளோரணவரும் களிப்புடன் கலாம் விளைத்து இனி தின்புற்றிருப்ப, பிலிப் என்பான் புண்பட்ட நெஞ் சோதி மனஞ் சோர்த்து, தான் வீழ்ந்த மறைவிடத்தை விட்டெழுந்து, சீவபரியத்தம் மாறுத பசியும் தீராத ஆசைபுழுள்ள மனத்தோடு திரும்பினான். நனக், அன்னியாகிய இருவரதன்பும் வரம்பிகத்து வளர்த்து வரவே விவாகமுமாயிற்று.

விவாகம் :

தேவாலயத்திலே யடிக்கப்பட்ட

மணமணியின் கண்கணவெனு

மோசை அத்தேசவாசிகளது

செவியினுழைந்து அன்றோர் யாவரையு மின்புறச் செய்தது. ஏழு வருடகாலமாக இவ்விருவரும் இவ்வாழ்க்கைக்கண்ணின்று அளப்பரிய அதிஷ்டம் பொங்க இனிது வாழ்ந்தனர். நீதியோடு தொழில் புரிந்து நேர்மையோடு பொருளிட்டி அதனைக்கொண்டு வளப்புடன் சீவனஞ்செய்து வருகாளில், பெறுதற்கரிய பெறும் பேறுகிய மக்கட் பேறுண்டாயிற்று. முதற்பேறாக ஒரு பெண் குழந்தையுதித்தவுடன் அதனழகைச் சப்தமுமுதித்தது. அழகு அச்சப்தத்தொனியுதித்தலும், தந்தை சிந்தையிலு மொரு சிறந்த எண்ணமுதித்தது. அது, தானுத்தன்னில்லாளுங் கற்ற கல்வியினும் மிகையாக் கல்வியைத் தம்மின் புதல்விக்கு ஊட்டுவிக்குமாறு தானீட்டிக் தீரணியத்தைத் தேட்டஞ் செய்தலாம். வருடங்களிவ்வாறிரண்டு சென்றபின், இரண்

டாவதாக, விரிந்து மலர்ந்த * ரோஸ் விக்கிரகமன்ன
அழகிய ஆண் குழந்தையொன்றவதரித்ததாதலின், அவ
னுளத்தவ்வாசை திரும்பவு முதிக்கலாயிற்று.

அக்குழந்தை, தன்றத்தை கொள்
புத்திரப்பேறு : தனித்துக் கொடுத்தெழுந்து அலை
அலைக்குஞ் சமுத்திரத்து அதிக
தூரஞ் சென்று வலைவிசி மீன் பிடிக்குந்தோறும், அவற்
றைத் திரும்ப ஊர்மனைக்குட் கொடுசென்று வலை
பகர்ந்து விற்குந்தோறும், தன் அன்னையாகிய அன்னி
தனித்திருப்பள் அன்றே என்றதனை இலதாகச் செய்பு
மாறு கருதி வந்தவதரித்தது போலும்.

யேசுநாதர் சிலுவையிலிறைபுண்டிறந்த தினமாகிய
சுக்கிரவாரத்திலே இறைச்சி யுட்கொள்ளாது மீனருக்தி
விரதமனுட்டிக்கும் வழக்குடைய கத்தோலிக்கருக்கு
மீன் கொடுக்குமாறு ஈனக் ஆடன் பொருந்திக்
கொண்டனனாதலின், இலையடர்ந்த சிற்றொழுங்கையி
லுள்ளதும், உச்சிகளின் மீது காவலாக நிறுத்தப்
பெற்ற செயற்கைச் சிங்கக் குட்டிகளோ டிருபுறத்து
நாட்டப்பெற்ற தம்பங்களிரண்டையுடைய வாயிலமைந்
துள்ளதுமாகிய மயில் வடிவமைந்த மரஞ்செறிந்த மண்
டபம் முதல் சகல சனங்கடும் பகிரங்க சந்தை யீடு
கத்திரிய நேர்தலின், கடல் மணம் நாளும் பறிகள் நிரம்
பிய கடற் சாக்குக்களையும், அவற்றை விற்பற் கேற்றிச்
செல்லும் வெண்ணிறப்பரியினையும், காற்று மழை
வெயில்களிலடியுண்டு கறுத்த அவனது முகத்தினையும்
அறியாதார் யாருமில்லை.

* இண்டு ரோஸ்மலர் விக்கிரகமென்று விநந்து கூறிய
தென்கொலெனின் மென்மையும் மேன்மையும் வனப்பும்
பிறவும் வாய்ந்த தன்மை நோக்குழி ரோஸ்மலர் எனவும்,
போற்றித் துதித்துப் புகழ்ந் தேற்றப் படுதலினனும் தன்னை
யின் தனிமையென்னுங் குறைவை நிறைவாக்கி விடுதலி
னனும் விக்கிரகமெனவும் பட்டு விளங்குதலினமென்க.

இவ்வாறு காலம் பலகழிய, மனிதரும் மனித சம்பந்தமுள்ள யாவும் விகாரப்படுதல் இவ்வுலகவியல் பேயாதலின், ஒரு மாறுதலுண்டாயிற்று. அச்சிறிய துறைமுகத் துத்தாபாகத்துப் பத்து மைல் தூரத்தே பருத்த துறைமுகமொன்று தோன்றிற்று. ஆண்டுக் கடலாலும் கரையாலும் பன்முறையும் ஈனக் போய் வருவானாயினான். அவன் ஒருமுறை அத்துறை முகத் துப் பாய்மாத்துத் தாவி ஏறும் பொழுது தற்செயலாகத் தவறித் தளத்து வீழ்ந்தான். உடனே அவனுற்றார் அவற்குதவிபுரியுமாறு அவனைத் தூக்கி நிறுத்திப் பகாலை, அவனதவயவங்களினொன்று முரித்திருக்கக் கண்டனர். முரித்த அவயவம் பொருந்தி வருமாறு மருத்து இட்மிக்கொண்டு அவன் படுக்கையிற் கிடக்கு நாளில், பீடிக்கும் பிணிபுள்ள மகவொன்றை பவன் மனையாளின்றனள். இஃதிங்ஙனமாக, இவ்வேனையில் வேறொருவன் இந்நாள்காரும் ஈனக் செய்துவந்த தொழிலை நடாத்தி வந்ததனால் இவன் மனைவி மக்கள் உண்ண உடுக்க வழியற்றவர்களாய் வருத்த நேர்ந்தது. ஈசரபக்தி, உறுதி முதலிய சற்குணங்களமைந்த மனத்தினனாயினும், தொழிலின்மைபுங் கஷ்டதெசையும் இவனுக்குத் துக்கத்தைபுஞ் சந்தேகத்தையும் உதிக்கச் செய்தன. ஒருவன் நித்திரையிற் சொப்பனங்கண்டு பயத்தாற் பஞ்சேக்திரியங்களினொன்றாவது தொழிலுறுது கிடப்ப செயற்பாலது யாதென உணராமாய் அவத்தைப் படுதல் இயல்பாமாறுபோல, ஈனக் ஷடன் தன்னில்லாள் வறுமைப் பிணியாற் பீடிக்கப் பட்டு இல்லங்கடோறும் திரித் திரக்துண்டும், தன்மக்கள் அன்றையுழைத்து அன்றையுண்டும் வருந்தும் தன்மையினைபெய்தும் இயல்புடையாரென எண்ணி மனம் மிகவாடி “இத் துன்பத்திருந்து அவர்களைக் காத்துக் கைவிடாது இரட்சித்துக்கொள்க! வருவது யாதேனும் அடியேற்கு வருக” என்று ஈசனைத் தோத்திரித்தான். உடனே ஈனக் முன்னே சேவித்த ஒரு வியாபாரக்

கப்பலொன்றின் மாலுமி, அவனுக்கு நிகழ்ந்த விபத்தைக் கேட்டுத் துன்புற்று அவனது தொழில் வலியையும் நற்குண நல்லொழுக்கங்களையும் நன்கறிந்து மதித்திருந்தமையால், அவனிடத்தேகித் தனது கப்பல் சீனா தேசஞ் செல்லவிருக்கின்ற தென்றும், அதற்கொரு மரக்கல் * உபகரண விசாரணைக்காரனின் உதவி ஒன்றே வேண்டியிருக்கின்றதென்றும், அவ்வுத்தியோகத்தவனை யமர்னித்தலே தனதபிப்பிராயமென்றும் கூறிப் பின்னர்ப் புறப்பட விருப்பமா என்றும், அந்நவனமாயின் அதற்கின்னுஞ் சிலநாட் செல்லுமென்றும், அதுவுமித் துறையினிருந்தே புறப்படுமென்றும் வினா விக் கூறினான். அவ்வுத்தியோகத்தை ஒப்புக்கொள்ளச் சம்மதமோவென்று ஈனக்காரனை அம் மாலுமி வினா யொழுது, அவன் அதனைத் தான் செய்த தவப்பயனென நினைத்துச் சந்தேகாஷத்தோடு சம்மதமென விடை விடுத்தான்.

பாப்மாத்தால் வீழ்ந்து படுக்கையிற் கிடந்து நோயுற் றுழைப்பற்று வருந்திய அவனுடைய தீய தசைபானது, எரிந்து செல்லுஞ் சூரியன் கக்குங்கதி ரொளியைச் சிறிது பொழுது மறைத்து, அவ்வொளியைப்பால் † இருண்டு எில் தீபம்போல விளங்கு மாறு விம்மிக்கும் சிறிப முகிற்படலத்தினும் நிலையற்ற தாய்த் தோன்றிற்று. [இதில் மறைந்து கிடக்கும் உபமான உபமேயங்களிவ்வாறுகவரியும். ஈனக் என்பா னுடைய தீயதசைபானது சிறிது காலத்துள் அற்றுப்போகும் பெற்றித்தாதலின், முகிற்படலத்துக்கும், அவனுடைய சகவாழ்வு சூரியனுடைய பாதைக்கும், அவனுடைய பிற்கூற்றுச் சீனியம், அப்பாவிருண்டி னிற்கூற்றும் மேகவிப்பமாகிய ஒளித்தீபத்துக்கும் உவ மிக்கப்பட்டவாறு காண்க.]

* ம.....ன் boatswain

† இது கரைக்கணிற்பார்க்கு அப்பால் கடற் கட டோன்றி விரைந்து மறைந்து செல்லு மியல்பிற்குயதென்பது சமுத்திர சாத்திர விற்பன்னர் அனுபவ சித்தாந்தம்.

இங்ஙனம் தனது தீயதசை சூரியனை மறைத்த முகில்போல விரைவில் மாறி, அப்பாலிருண்டு வில் தோற்றும் ஒளித்தீபம் போலத் தனது பிற்காலம் பிரபைபுடன் விளங்கு மென்னும் எண்ணமுடையவனே யாயினும் தான் பணத்தை யீட்டும்பொருட்டு வியாபாரக் கப்பலிற் புறப்படிற் தனது மனைவிமக்கள் யாது புரிவென்றிரங்கப் பின் இவ்வாறாலோசிக்கலாயினான்.

“எனது படவை விற்கவேண்டி

படவை நேர்த்ததே! அது நான் ஆசை
விற்கத்துணிதல் : யோடு நேசித்து அருமையோடு

பாராட்டி வந்த படவாயிற்றே.

நான் கடனடுளில் எழுந்த புயலிலகப்பட்ட காலங்களிலெல்லாம் வலிமையோடு நின்று பொருது வென்று என்னுயிரை மீட்ட படவாயிற்றே. நான் நெடுங்காலமாகப் பயின்று வந்த அனுவங்காரணமாக, ஒரு குதிரை வீரன் தனது குதிரையையறிந்திருக்குமாறு அருமை பெருமையறிந்துள்ள படவாயிற்றே. அங்ஙனமாயினுமிதனை விற்கவேண்டியிருக்கின்றதே! என்மனம் மிகவும் வருந்துகின்றதே! ஐயோ! யாது புரிவேன்!” என்று தன்னகத்தே கூறிப், பின்னர் ஒருவாறு மனஞ் சகித்து அதனை விற்கான். இங்ஙனம் விற்ப்பெற்ற பணங்கொண்டு பல்வகைப் பண்டமுங் கொண்டான். தான் தூயதேயத்துச் செல்லுங் காலத்துத் தன்மனைவியாகிய அன்னி, வீட்டிலிருந்தே தான் கொண்ட பண்டங்கொண்டு வியாபாரஞ் செய்து, அதனாலடையு முதியத்தாற்றன் குடும்பத்தைத் தான் மீளத் திரும்பி வருங்காலும் நடாத்தி வாலாமென்றும், வேண்டிய வேண்டிய காலங்களிலே தான் வெளியே புறப்பட்டு வியாபாரஞ் செய்யலாமென்றும் ஈற்றிலே தான் வருந்தித் தேடிய பெருங் திரவியங்கொண்டு ஒரு பெருங் கப்பற்காணாக வந்துவிடலா மென்றும், அது கொண்டு பெரும் பொருளிட்டி மிக்கவாறுதலோடு காலங்கழிக்கலாமென்றும், தன்னருமைக் குழந்

தைகளைக் கல்விபழுதாட்டி வளர்க்கலாமென்றும், பின்னர்த் தானும், மனைவி மக்களும் கவலைக்கடலைக் கடந்து கலக்கம் ஒன்றுமின்றிச் சுகானுபவத்தோடு வாழலாமென்றும் எண்ணினான். அவன் பின்னர்த் தான் செயற்பாலனவற்றைச் சிந்தித்துத் தீர்மானித்துக் கொண்டு தன்னில்லை நோக்கிச் செல்வானாயினான்.

சின்னாட்குமுன் பிறந்த நோயுற்ற ஈனக் தன்னில்லம் சிறிய குழந்தையைப் பரிகரித்துக் கொண்டிருந்த வெளுத்த முகத் தளாய அன்னி, தனது நாயக னுடைய ஈனக் சிறிது தூரத்தே தன்னில்லம் நோக்கி வருதலைக் கண்டாள். காண்ட லும் உடனெழுந்து அனந்த சாகரத்து ளமிழ்க்தினவ ளாய்ப் பாஷ்பஞ் சொரிய கூவிக்குதித்தோடித், தான் ஈன்ற பசங்குழுவியை அவன் கைவீற் கொடுக்க அவன் தன்னிருகரத்தேத்தி மகிழ்ந்த சிந்தையொடு மார்போ டணைத்து அத னவயலங்களைப் பரிசுத்து நிறைய நிதானித்துப் பார்த்துச் சீராட்டிப் பாராட்டினான். பின்னர் அவன் தன் எண்ணத்தை அன்னிக்கு உடனே கூற ஒருப்படாத உளத்தினனாய், மற்றை நாள் விடியற்காலை வெளிவிடுவெலென் றுத்தேசித்து அங்குனே வெளிவிட்டான்.

ஈனக் ஆடனுடைய தங்கவிரலாழி தன் கை விரலணியப் பெற்ற பிரயாணம் அன்னி என்பாள் அன்று முத வேண்டாமென்று லின் றுவரையாவுள்ள காலத்து தன் தலைவனைத் தனது தலை இத்தினத்திற்குண் தனது தலை தடை செய்தல் வனினைண்ணத்துக்கு மாறாக எதிர் பேசலாயினான். ஆயினும் ஏனையோர்போலதிக சத்தமிடாள். எதிர்த்து உரத்துக் கூவாள். பணிந்தே வேண்டிவாள். இரந்து வருந்துவாள். கண்ணீர் ஆறு கப்பெருக அழுவாள். ஒருவரையொருவர் பிரிய

நேர்த்ததேயென் றிங்குவாள். ஏங்கித் துயர்மிக்கு
இரப்பகலோயாது கலங்குவாள். சகல தீமையும்
சமுத்திரத்தாற் சம்பனிப்பது சத்தியமேயாமென்பாள்.
வேண்டிய வேண்டிய புத்திகளையும் நியாயங்களையும்
போதிப்பாள். போதித்துச் சாதித்தாக் தன்போடும் தாழ்
மையோடும் வேண்டுவாள். தன்னிடத்தாதல் தன்ன
ருமைக் குழந்தைகளிடத்தாதல் அன்புவைத்திருத்தல்
சத்தியமேயாயில் போதல் ஒழிக என்று புகன்று விலக்கு
வாள். தூதேய சமுத்திர பிரயாணம் கேடுவினைக்
கும் அச்சமே தன்னுயிர்த் துணைவனின் எண்ணத்
துக்கு மாருக அவனைப் பேசப்பண்ணியது. அவன்
தான் புறப்படுவது தன்னயங்கருதாது தன் மனைவிமக்
கள் நயமொன்று கருதியேமென்றும், அவர்களை
வருந்தவிடாது குறைகளைந்து நன்னிலைப்படுத்தல்
வேண்டிமென்றும் வற்புறுத்திப், பிடிவாதத்
தோடு அவளது தடையாற் பயனொரு சிறிது மின்
றென்றுறுதிமொழி புகன்றுத் தன்மனையா ஞடன்ப
டாது தடுக்குமுளத்தளாகி வருந்துதலேனோக்கி அவன்
மிக்க னுக்கத்தோடு தன் எண்ணத்தை நிலைநிறுத்தி
நினைத்தவாறு முடித்தான். பன்முறையாகத் தன்னுயிர்
காத்த பழைய கடற்றுணைவனை மனவேதனையோடு
ஶ்ற்றுப் பெற்ற பணங்கொண்டு, முன்னாலோகித்த
வாறு சாக்கு முதலிய பண்டங்கொண்டு தெருவருகி
லொரு சிறிய கடையமைத்து, அங்கே யப் பொருள்
வைத்து ஶிற்கக்கூடிய சிற்றறைகளையும் மாடங்களை
யும் வெகு விசித்திரமாக வகுத்திட்டான்.

தான் வீட்டைவிட்டுப் புறப்படு
கடையமைத்தல் மந்தாள் வரையும் எப்பொழுது
மக் கடைவேலைபயே செய்து
வந்தான். அவனுபயோகித்த அரிவாள், திறப்பணம்,
கோடரி, சம்மட்டி முதலிய துணைக் கருவிகள் வினைக்
குஞ் சப்தம், அச்சிற்றறையை அது ரச் செய்தது.
அஃதன்னிக்குத் தன்னைத் தூக்கிக் கொல்லுமாறு

நிறுத்தியிருக்கும் தூக்குமாச் சப்தம் போன்றிருந்தது. (பின்னர்த் தீமை விளைபும் என்பதை அன்னிக்கு முன்னர் அறிவுறுத்தும் ஓர் உற்பாதத்தை பொத்திருந்த தென்பதாம்) கடவுள், பின்னர்ப் பெருத்து விரிந்து பரந்து வளரும் தூயவடிவ மரத்தின் சாரமுழுவதையும் அது இருந்து முளைத்துவரும் சிறிய வித்துள் முன்னர்ச் சூக்குமமாக அடக்கிவைத்தது போலவும், பின்னர் இதழ்களோடலர்ந்து பொலிந்து நிற்கும், புட்பங்களைச் சிறிய மொட்டுக்களுள் முன்னரடக்கி வைத்தவாறு போலவும், சுனக் ஆடன் அநேக விரிந்த பொருள்களை மிகச் சாதுரியத்தோடு நெருக்கி அச் சிற்றறைக்குள் அடக்கி அடுக்கினான். எல்லாம் முடிந்தது. தனது சீவ பரியத்தம் அன்னிக்காகவென்றே பாடுபட இருக்கும் அவன் இளைத்து மேன்மாடத்தேறி விடியற்காலம் வரையும் நன்றாயுறங்கினான். தானில்லாத நாட்களினும் தன் மனைவி மக்கள் காலங்கழிக்கத்தக்க வழிகளை ஏற்படுத்தியதனால், பிரயாணத்துக்குரிய மற்றறைநாட் காலையில் மிக்க தைரியத்தோடும் மகிழ்வோடும் எழுந்தனன். தனது பிரயாணங் கேட்டை விளைக்குமென்னும் அன்னியின் அச்சமானது, தன்னுயிர்த் துணைவியின் அச்ச மாயிராது வேறொருவருடைய அச்சமாயிருப்பின் அஃது சுனக்காடனுக்குப் பெருஞ் சிரிப்பை விளைத்திருக்கும். ஈசர பக்தியின் வலிமையே அவனை லௌகிக பயங்களைப் பொருட்படுத்தாதவாறு செய்தது. அன்னியின் பயங்கள் எல்லாம் பயனற்றவையென்றெண்ணியுள்ளானாயினும், பிரபஞ்ச அளவைகளாகிய பாச ஞானங்களினாலே யளந்தறிதற் கரியதோர் அதிதப் பொருளாய்ப் பாச ஞானமாகிய ஆன்ம போதத்துக் கெட்டாத வாயிருப்பினும், பதி ஞானமாகிய அவருடைய அருள்கொண்டே அறியப்படத்தக்கவராயும், தம்வண்ணமாக நின்று வழிபடுவோர்க் கத்துவிதமாய்க் கலந்தருள் புரிவோராயுமுள்ள அம்முழு முதலை வணங்கித், தனக்குபாதுதான் சம்பவித்தாலும் தன் மனை மக்களுக்கு அருள் சுரக்குமாறு வேண்டினன். பின்

னர் அவன் அவனைநோக்கி “அன்னீ, கடவுளுடைய திருவருளினால் இப் பிரயாணம் எங்கள் எல்லாருக்கும் அனுகூலங் கொடுக்கும். யான் இதோ வந்துவிடுவேன். அடுப்பு நெருப்புக்களை ஆயத்தமாய் வைத்திருப்பாயாக. நீ எண்ணியிருக்கிற காலத்துக்குள் நான் திரும்பி விடுவேன்” என்று கூறிக் கைக்குழந்தை பிடுத்துக் கண்ணுறங்குத் தொட்டிலை மெல்லென அசைத்து “இவ்வழியை குழந்தை எவ்வளவாகச் சிறுத்தும் மெலித்து மிருக்கின்றதோ, அவ்வளவதிகமாக யானு மதிலன்பு வைக்கின்றேன். கடவுளே இப்பாலகளைக் காப்பாற்றியருளும். நான் திரும்பிவந்து இக்குழந்தையை என் மடிமேல் வைத்துக்கொண்டு நான் போன தேச சமாசாரங்களைச் சொல்லிச் சந்தோஷப்படுத்துவேன். வா! அன்னீ வா! * நான் புறப்பட முன் களிப்படையாக் கடவாய் என்றுஞ் சொன்னான்.

சனக் தான் மீளத் திரும்புவ பிரியாவிடை பேசல் நென்னு முறுதியுடையவனாய் இங்ஙனமாக வாக்கு மழை பொழிந்தான். பொழிதலும் அவற்றைச் செவிப்படுத்திய அன்னிசிறிதுபொழுது இடுக்கணைங்கினுள் போலாகிப் பின்னால் நற்காலம்வரு மெனும் நம்பிக்கைகொண்டனள். அவன் கல்வியறிவேறப் பெறாக் கப்பற்காரனாயினும் தன் வறிய அறிவுக்கியைய, பதி, தன்மாட்டுப் பத்தியண் ணும் பகக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் பேரருளுடையதே யென்றும், வேண்டுவார் வேண்டுவதை யீயுறியல்புடையதே யென்றும் பொழிந்த பிரசங்க மாரி, அவள் செவிப்புழையில் விழுந்ததேயாயினும் உண்ணுழைத் தவ ளகத்தழுந்தனில்லை யாதலிற் கேட்டும் கேட்டிலளானாள். எதுபோல வெனின் நாட்டுக் கன்னிகை யொருத்தி ஊற்று கோக்கி நன்னீர்

* பபணம் புறப்படும்பொழுது அழலாகாதென்பது பற்றி இங்ஙனங் கூறினான் போலும்.

மொள்ளக் குடங் கொடு போகுழி, அன்னவன் காதல
னவண்ணுக அன்பு மிகையா லவட் குதவி புரிவான் கரு
தித் தானே யக்குடங்கொண்டு நீர் மொண்டு கொடுக்கு
மன்னவன் வாராக் காலத்து அக்காதலனாற் கொள்ளை
கொள்ளப்பட்ட உள்ளத்தினளாய், உயிரற்றவன் போல
ஊற்று வாயில் நீர் மொள்ளக் கொடு சென்ற குடத்
தைத் தானே வைத்துத் தனியேநின் றபர்வுழி, நீர்
பெருகி நிரம்பிவருதலை அக்குடத்துள் வளி வெளிப்
புறத் தேகுதலினுனெழும் ஓசை தெரித்தும், செவிப்
புலனுக் கமையாமையாற் கேட்டுங் கேட்டிலளாய்க்
குட நிரம்பிற்றே யென வறியாளாகிக் தேங்கிவழிக்
தொழுக விடுத்தவாறு போலவென்பது.

அவள் சிறிது நேரஞ் சிந்தித்து “ஓ ஈனக்
ஆடனே ! நீவிர் எம்மதியுடையிராயினுமாகு ! *இனி
நும்மருமைத் திருவதனம் நோக்குமமையம் அடியேற்
சுவந் தெய்தலில்லை என்பதனை நன்கறித்துள்ளேன்”
என்று கூறினாள். அதற்கவன், அற்றாயின் நன்று !
நான் நின்முகங் காண்குவன். அன்னீ ! என்னை ஏற்றி
ஏகும் நாவாய் இதோ செல்கின்றது பாராய்.

(நானைக் குறித்து) அந்த நானைக்கு
பிரீவாலிரங்கும் ஒரு தூர திருட்டிக் கண்ணாடி
அன்னியின் பெற்று என்முகத்தைப் பார்த்து
மனதை நின்பயத்தை யொழிக்குதி
தேறச் செய்தல் என்று கூறினன். அப்பொழுது
பிரயாணத்து முதனிரிஷத்தில்,
ஈனக் ஆடன் தன் மனைவியை நோக்கி, “அன்னீ !
என்னருமைக் கண்மணீ ! துயருறுதொழி ! மன
மகிழ்த்திரு ! நின் மனத்தைத் தேற்றுதி ! பாலரைக்
கவனமாகப் பார்த்துக்கொள். நான் திரும்புமளவும்
எல்லாவற்றையும் புனிதமாகவும் ஒழுங்காகவும் வைத்

* இத் திர்க்கதரிசனமானது பின் விளங்கும்.

திரு. நான் போக வேண்டும் நேரமாகின்றது. எனக்
காக நீ பயப்படவேண்டாம்! அதனைக் கடவுளுக்கு
விண்ணப்பஞ் செய். அது வீணாகாது. அவருன்
னைத் தேற்றி மகிழ்விப்பார். அவரிடத்து வைக்கும்
நம்பிக்கையே உறுதியான நங்கூரம். (சீவியகாலமாகிய
கடலில் மனமாகிய கப்பல், பயம், துன்பம் முதலிய
புயல் காற்றுக்களிலடிபட்டு அலைபட்டுத் திகைப்புற்றுத்
திசை தவறி நிற்குஞ்சமயத்தில், கடவுளைப் பிரார்த்
தித்து அவரிடத்து வைக்கும் விசுவாசமாகிய நங்கூரத்
தையிடு! இடின உன் மனக்கலக்கங்கள் தீரும். சீவிய
மாகிய கடலைத் திடசித்தமாகிய கப்பலைக் கொண்டு
கரையேறுவாய்.) நான் எவ்வளவு தூரதேசங்களுக்
குப் போகினும் அங்கேயெல்லாம் அவர் இருக்கின்ற
ரன்றே! நான் போகு மாதவனுதிக்கு மத்திசையினும்
அபத்தினின்றும் காத்தூரட்சிக்க ஆயத்தமாகவே யவ
ரிருக்கின்றார். அவரிங்கும் அங்கும் எங்கும் இருக்கின்
றார். அவரில்லாத இடத்திற்குப் போக முடியுமா?
இத்தக்கட வவருடையது! அவருடையது!! அவரே
அதனை யுண்டாக்கினவர்.

என்றிவ்வாறு கூறி எழுந்து நின்ற துக்க பாரத்
தால் வாடித் துங்கி நிற்கும் தனது மனைவியைத் தன்
வலிய கரத்தால் அணைத்துத்தழுவி, யாது சம்பவிக்
கின்ற தென்று தெரியாது திகைத்து நிற்குஞ் சிறு
குழந்தைகளையும் முத்தமிட்டான். அவனுடைய
நோயுற்ற மூன்றாவது குழந்தை முதலாளியை வருத்தத்
தால் நித்திரையின்றி விழித்திருந்து விடியற்காலத்தே
கண்ணுறக்கஞ் செய்தது. அதனை அன்னி நித்திரை
யைக் குழப்பி எழுப்பப்போகும் பொழுது எனக் தடை
செய்து “நித்திரையைக் குழப்பாதே! எழுப்பாதே!
உறங்கவிடு. பால நிதனை மெய்நனமறியும்” என்று
கூறித் தொடர்நிறிச் சிடந்து துயிலும்பொழுதே அதனை
முத்தமிட்டான். அப்பொழுது அன்னி அக்குழந்தை
யின் முன்னெற்றியிற் றாங்கும் சிறு மயிர்ச்சுருளில் ஒன்

றனை நறுக்கி அவனிடங் கொடுத்தாள். இதனைத் தன் ஆயுள் உள்ளவரையும் அவன் வைத்திருந்தான். இத்தச் சமயத்திற் பிரயாணத்துக்கு நேரமாயிற்று.

**பிரிந்து
புறப்படுதல்**

இனி நிற்கமுடியா தாதலால் அவன் விடைபெற்றுப் புறப்படையத் துக்கிக் கொண்டு கை கொடுத்ததை விட்டுப் புறப்பட்டான். எனக் குறித்த நாள் வந்தவுடன் அன்னி தூயிருஷ்டிக் கண்ணாடி ஒன்றை இவ்வலாகப்பெற்று அதன் வாயிலாகப் பார்த்தாள். ஒன்றுக் தோன்ற வில்லை. ஒருபோது தன் கண்ணொளிக் கிசையக் கண்ணாடியைத் திருப்பிவிட முடியாமலோ! கண் நீராற் றதும்பியடியாமலோ! கை நடுக்குற்றமையாலோ! அவள் அவனைக் கண்டுகொள்ள வியலவில்லை. கண்ணாடி அவளுக்குச் சிறிதும் பயன்படாது போய்விட்டது. அவன் தளத்தில் நின்று கையசைத்துப் பிரியா விடை கூறிக் கப்பற் றுறைமுகத்தை விட்டகல், எனக் கூடனைக் காணுதற்கு வாய்த்த காலமுமகன்றது. கண்ணொளிகதுவாக் கடையெல்லைவரையு மிமையா நாட்டத்தோ டிற்றுகோக்கி, கப்பற் பாய்மா நுனியும் பார்வைக்குக் கிட்டாதினியென்று விம்மி விம்மியழுது கண்ணீர் சொரியத் திரும்பினாள். தனது கணவன் தன்னை விட்டுப் பிரிந்தமையிற் பிரிவாற்றாது எழுந்ததுபாய் அவனிறக்குங்காலத்தெழுந் துபாமளவேயாயினும், தனது நாயகன் பிரியும்பொழுதிட்ட கட்டளையை எட்டுகையு ம் வருவாது விசுவாசத்தோடு நிறைவேற்ற முயன்றனள்.

அவனைவலின்படி அவள் தொ
அன்ன வியாபாரஞ் டங்கிய வியாபாரத்தில் அவளுக்கு
செய்து குச் சித்தியுண்டாகவில்லை. வியா
நட்டமடைதல் பாரிகளின் தத்தோபாய அறிவு
அவளனுபவத்துமில்லை. அவள்

கற்றுக்கொள்ளவுமில்லை ஆயினும், யுத்தியினாலாவது அக்குறைவை நிறைவாக்க அவளுக்கு இயலாதாயிற்று. பொய் மொழி புகன்றறியாள். எஞ்ஞான்றுஞ் சத்தி யமே பேசுவாள். ஒருவாறு தான் முன்னர்க் கூட்டிக் கூறிய விலையிற் பின் சிறிது குறைத்துக் கொடுக்கும் வியாபார தந்திமுமறியாள். இனி நனக் வருங்காலத் துத் தன்னைக் குறை கூறுவானே யென்று ஏங்கி மனம் வருந்துவாள். இன்றியமையாது பணம் வேண்டுங்காற் பண்டங்கள் சிலவற்றைக் கொண்ட விலையிலும் குறைத் தே ளிற்றிடுவாள். அஃதவளை நட்ப்படுத்தித் துய ருறச் செய்தது. இங்ஙனமாய் துயரங்கள் ஒருபாலா கப், பின்னர்த் தனது பிள்ளைகளின் சீவனத்துக்கும் வழியின்றி வருந்துவாளாயினாள். அங்ஙனமே யாயி னுந் தனது தரித்திர நிலை பிறர்க்குப் புன்னகாதவாறு தனது துயரங்களைப் பொறுத்து அனுபவித்துத் தானே சகித்துச் சமர்த்தாகத் தன் குடும்பத்தை நடத்தி வந்தாள்.

அன்னியுடைய
கைக்குழந்தை
நோய்வாய்ப்
பட்டிறத்தல்

நோயோடு பிறந்த மூன்றாம் பிள்ளையை எவ்வளவோ கிரமமாகவும் சுவனமாகவும் தாய்க் குரிய தலை யன்போடு அவள் பரிகரித்து வந்த போதும் காலமுஞ் செல்லச் செல்ல நோயும் ஏறி ஏறிக் கொண்டேவந்தது. வீட்டு வேலைகள் தாயைப் பிள்ளை யிலிருந்து பன்முறையும் பிரித்தமையினாலோ நோய் மூலத்தைக்கண்டு அதனை வேருடன் களையும் வைத்திய னின் யோசனை வேண்டியிருந்தமையினாலோ, நெடு நாளாக அலைத்திழுத்துப் பின்னர்த் சிறிது நோய் இயங்கிக் கொண்டு நின்று அன்னை யறிய முன், கூட்டி லடைத்து வைத்த குருவி திறந்தவுடன் பறந்தோடிய வாறு, நன்மை தீமைகளிவையெனப் பகுத்தறியாப் பருவக் குழந்தையின் ஆன்மா கூடு விட்டு விரைந் தோடிப் பறந்துவிட்டது.

இறந்த குழந்தையை அன்னி
சாவீட்டுக்குப் அடக்கஞ் செய்த அத்தினத்து,
பிலிப்பு வருதல் பிலிப் என்பவனுடைய களங்க

மின்றி விளங்கும் மாசற்ற மனமா
னது அன்னிமேல் வைத்த அளவிறந்த அன்பு காரண
மாக அவாவுடனவட்குற்ற துயரை நீக்குவான் கருதி,
சனக் புறப்பட்ட அன்றுதொட் டின்றுவரையு'ம் ஒரு
நாளாவது அன்னியைக் கண்டேனில்லையே யென்றும்,
உதவி யற்றமையின் அவள் அனுபவித்து வருந்திய
வருத்தங்கட்கு அவ்வக் காலங்களிலே சென்று தானு
தவிபுரியா தொழிந்தமையே யன்றிக் கண்ணாக் கண்டு
ஆறுதலாவது கூறப்பெற்றேனுமில்லையே யென்றும்
மிகவும் கொந்த வருந்திற்று. இங்ஙனே பலவாறு
மனம் வருந்திய பிலிப் “உண்மையாக யான் இப்
பொழுதே போய்க் காண்பேன், அஃதவட்கு ஒரு பெரும்
ஆறுதலேயாகும்” என்று தனக்குள்ளே கூறிக்
கொண்டு புறப்படுவானாயினான். அவன் புறப்பட்டுப்
போய் அவள் வீட்டினுட் புகுதாதே வாயிற்றலைக்
கடைச்சென் றொரு நிமிஷ நேரம் நின்றான். பின்னர்
கதனில் மும்முறை தட்டினான். தட்டியுந் திறப்பார்
ஒருவரையுங் காணாமல் தானே கதவைத்திறந்து
தனியே அறைக்குட் புகுந்தான். புகுதலும் அன்னி
யும், அருமையாகப் பெற்று அன்பொடு வளர்த்த தன்
சிறிய குழந்தையைத் தகனஞ் செய்துவிட்டு அப்பொ
ழுதே யவ்வறைக்குள் வந்து † துக்கத்தோடு இருந்து
மனுஷமுட்கங்காண் மனமில்லாதவளாய்ச் சுவரை நோக்
கிய பார்வையோடு கண்ணீர் சொரிந்துகொண் டிருந்
தான். அப்பொழுது பிலிப் நின்று கொண்டு “அன்னி!
யானுன்னிடமிருந்து ஓர் உதவி பெறுமாறு கருதியே
சுண்டு வந்தேன்” என்று நாத்தளர்க்கு கூறினான்.
“உய்யியில்லதோர் சஞ்சலத்தோடு துக்க சாகாத்
தமிழ்த்தி உதவியென்ற தொன்று மின்றி ஆதாவற்றி

† துக்கமுந்தானு மெனினுமமைபு.

ருக்கும் ஒருத்தியாகிய என்னைப் போன்ற பெண்பாவி யினிடத்திலா உதவி பெறுமாறு வந்தீர்” என்று சோக பாஷ்பஞ் சொரிய அழுத குரலோடு கதறிக் கூறிய மறுமொழியினால், அன்னியி னகத்திருந்த ஆற் றெண்ணத் துயாம் அளவிடற் கெளிதாயிருந்தது. இவ்வா றவள் விடுத்த விடையினால் பிஸிப் என்பவன் வெட்க முற்றான். அவ்வெட்கமு மீர்க்கமு மவனகத்துப் போர் புரியத் தொடங்கின வாயின. வெட்கமவ்வில்லம் விட்டு விலகவும், இரக்க மவணகலா துநின் றவட்குத் துணைச் செயவும் ஏவியதால் மனவேதனைபுற்று, அவட்கருகற் றானாக விருந்து சொல்வானாயினான். “நிந்தலைவனாகிய ஈனக் ஆடன் விரும்பிய கருமமொன்றைக் குறித்துப் பேச வேண்டியே வந்தேன். அவனும் நானுமாகிய இருவரும் அதிக மனோபல முடைய ஒருவனை, தான் விரும்பியவற்றை முடிக்கும் போற்றலுடையவனை, எத்தலடதான்வரினு மத்தடைதனிர்த்துத் தானினைத்த காரிய முடிக்கும் வன்மைபுடையானை, நிந்தலைவனு கத் தெரிந்து கொண்டனை. இங்ஙனமாய் அவன் நினை யீண்டுத் தனியேயிருத்திவிட்டுச் சென்ற காரண மென்னை! அன்னிய தேயங்களைக் காணுமவானினாலா? சுகமனுபவித் தாநந்தமுறுமாருகவா? இல்லை. இல்லை. பின் எதற்காக? தானாவது நீயாவது கற்ற கல்வியி னும் மேலாகப் பிள்ளைகட்குக் கலை யூட்டற்கு வேண்டிய பண மீட்டிம் பொருட்டன்றே சென்றான்! வேறென் றன்று. இஃதன்றோ அவனுடைய உள்ளக் கிடக்கை. அவன் திரும்பி வருங்காற் குழந்தைகளி னிளமைப் பரு வம் வாளா கழிந்தொழிந்தமையையும், பின்னர்த் தன் பிள்ளைகள் காடுமேடெல்லாம் குதிரைக் குட்டிகள் போலத் தம்மனம் போத்தவாறு, படியாத மூடாய் அலைத்து திரிதலைபுங் காரணபானாயின் மனமிக வருத்தி வாடுவானன்றே! சுகொடு போமளவும் அவ்வருத்த மவனை விட்டகலாதே! ஆதலால், அன்னீ? இப் பொழுது நாமொருவரை யொருவர் சிறுவயது

தொடங்கி யறிந்திருக்கின்றோமன்றோ ! இப்பொழுது எனது வேண்டிதற் கிசையுமாறு நின்தலைவர் மாட்டும் புலவர்கண் மாட்டும் நினக்குளதாம் அன்பினைக் கொண்டு சத்தியஞ் செய்துள்ளனை வேண்டிகின்றேன். நினக்குச் சித்தமேயாயின் ! எனக் திரும்பி வந்தவுடன் பிரதிபயனளிப்பான். அதற்குச் சந்தேகமே வில்லை, நினக்குச் சித்தமேயாயிற் சொல்லுதி. அன்னீ ! நான் கனவானாகவுந் தனவானாகவு மிருக்கின்றேன். ஆதலிற் பிள்ளைகளிருவரையுங் கலை பயிலுமாறு வித்தியாசாலைக் கனுப்ப உத்தரவளிப்பாயாக. இதுவே நான் நினைக்கேட்குமாறுத் தேசித்து வந்த காரியமென அறிகுதி. அன்னி சுவரை நோக்கிய முகத்தினளாய் “அடியேன் தாம் வந்தவுடன் தமக்குச் செவ்வனை தகுந்த உபசாரஞ் செய்யாமையினாலும், அதனானே மனம் மிக நொந்துள்ளே னாதலினாலும், தம்மரமை முகத்து நோக்கேன். தாமிவ் வில்லினுழைந்த பொழுதே என்னுக்கம் என்னை அமிழ்த்திக் கொண்டது. இப்பொழுது தாம் என் மீது வைத்துளதாம் அன்பு என்னை மிக வருத்துகின்றது. ஆயின் எனக்காடனோ இறந்திட வில்லை. அஃதென் மனத்துக்கு நன்கு புலப்படுகின்றது. தமக்கவர் பிரதி பலனளித்திடுவார். பணமோ திரும்பக் கொடுபடும் தன்மையது. ஆயினத் தன்மையதன்று தமதன்பு.” எனப்பகர்த்தாள்.

பின்னரும் பிலிப் என்பவன் அன்னியை நோக்கி “வித்தியாசாலைக்கு நினது பிள்ளைகளை யானனுப்ப தல் விருப்பந்தானா?” என்று வினவினன். அப்பொழுது அவள் திரும்பி எழுந்து கண்ணீர் ததும்புந் தனது கண்களால் அவனது கிருபை சொரியு முகத்தை யொரு நிமிஷ முற்றுப்பார்த்தாள். அவன் மீது கருணை மழை பொழியுமாறு ஈகாணைப் பிரார்த்தித்து அவனது கரத்தைப் பிடித்துக் குலுக்கித் தனது நன்றியைக் குறிப்பாற் றெரித்து அவ்வறைக் கணித்தாயுள்ள

சிறு பூஞ் சோலைக்குட் புகுந்தனர். அவனு மகக்
களர்ச்சிபுடையோனாய் அவண்கன்றனன்.

பின்னர் பிளிப் ஆண் பெண்ணாகிய
பிளிப் அன்னியின் இரு குழந்தைகளையும் வித்தியா
பிள்ளைகளை சாலைக் கனுப்பிடும், அவர்களுக்கு
வித்தியாசாலைக் வேண்டிய புத்தகம் முதலிய
கனுப்புதல் வற்றை விலைக்கு வாங்கிக் கொடுத்
தும் ஒரு தந்தை தன் மைந்தர்க்
குதவவது போல உதவி, இவ்வாறே அப்பிள்ளைகளைத்
தன்னுடைப் பொருளேயாகச் செய்தான்.

பொழுது போக்காக வீண்கதை பேசிக் காலங் கழித்
கும் பிராகிருத சனங்களினால் அன்னியின் பேருக்குப்
பங்கம் வருமேயென்றஞ்சி, யவனை யடிக்கடி காண்டிட
லாற்றினெய்தும் மகிழ்ச்சியை யிழந்திருக்க வேண்டிய
வனாய், அவன் வாயிற்படி கடந்து உட்புகாதவனாயி
னான். அங்ஙனமாயினும் உபகாரக் கொடையாகத்
தோட்டக் கிளைகள், கனிவருக்கங்கள், சுவரற் படர்த்த
றோசைக் கொடிகளினிருந் தாய்ந்த பருவமுக்கைகள்,
நாட்கொண்டமலர்கள், குழிமுயல்கள் ஆகிய இவற்
றைப் பன்முறைபும் அவளுடைய பிள்ளைகளிடங்
கொடுத்தனுப்பி வருதலோடு தனதுயர்த்த திரிகையற்
திர மிரைந்து திரித்த மாவையும் தருமக் கொடையாக
எண்ணி, அவள் மனம் வருந்தாதவாறு அதின் திறத்
தைச் சோதித்தறியுமாறே கொடுக்கப்பட்ட தென்னுஞ்
சாலத்துண் மறைத்து அனுப்பிவருவான்.

ஆயின் அன்னியின் ஆழ்ந்த மனத்தை அவனளந்
தறிந்திலன். அவனை அவள் சக்திக்க நேருங்காலங்க
ளில் மனப் பூர்த்தியும், இவ்வள விற்பென்று வரையறை
செய்ய முடியாத செய் நன்றி யறிவும் நிறைந்து தேங்கி
வழிந்தமையிற், அது சொல்லற்கேற்ற தக்க சொற்களே
யின்மையால் நாவுந் தடுமாற்றமுறும். பிளிப் அவளு

டைய பிள்ளைகட்கு எல்லாவற்றிற்கும் எல்லாமாயிருந்தான். தெருவிலே எத் தூரத்தில் எக்கோணத்தில் அவர்கள் அவனைக்கண்டாலும், அங்கே அன்போடழைக்க எதிர்கொண்டோடுவார்கள். அவனுடைய திரிகைக்கும் வீட்டுக்கும் அவர்களே உரிமைபுடையவர்போலானார்கள். தங்கள் விளையாட்டுக் கதைகளையும் விண்முறையிடுகளையும் கவனித்துக் காது கொடுக்குமாறு வற்புறுத்தி வேண்டுவார்கள். அவன்மீது பற்றித்தானி அவனெடுவிளையாடிக் காலங்களிப்பார்கள். அவனைப், “பப்பாபிலிப்” என்றழைப்பார்கள். பிள்ளைகட்கு ஈனக்கின் மீது வைத்த அன்பு தேயத் தேயப் பிலிப்பின் மீது கொண்ட அன்பே வளர்ந்து வளர்த்தேறிபது. ஈனக் என்பவன் அவர்கட்கொரு கனாகாட்சி போலவும் தூரத்தே தோற்றும் பொய்த் தோற்றம் போலவும் தோற்றப்பட்டான். முன்னொரு முறையாரோ ஒருவன் தங்கள் வீட்டிலிருந்து தூரதேயத்துக்குப் போயினு னென்பதொன்றுமே அவர்கட்குச் சிறிது ஞாபகத்திருந்தது. சுவ உணர்விட்டுப் புறப்பட்டுப் பத்து வருடங் கழிந்து போயும் அவனைப் பற்றியின்னு மொரு சங்கதியுற் தெரிந்திலது. ஒரு நாட்பின்னேயம் அன்னி தன் பிள்ளைகள், காட்டுக்கு விதை பொறுக்கி விளையாடுமாறு மற்றைய பிள்ளைகளோடு போதற்கு மிக ஆசை கொண்டமைபால் தானு மவர்களோடு கூடச் சேற்றகு விரும்பினான்.

அப்பொழுது அவர்கள் பிலிப்பை
பிள்ளைகள் யுற் தங்களோடு கூட்டிச் செல்ல
விளையாடுமாறு வேண்டி அவனிடஞ் சென்ற
காட்டுக்குத் பொழுது, அவன், தேனுகரும்
தாயுடன் செல்லல் வண்டிகள் பூந்தாது படிந்து
வெண்ணிற மடைந்தாற் போன்று
திரிகையந்தாத் தெழுந்த திரிமாப் பறந்து படிந்த வெண்
ணிறத் தோற்றத்தோடு நிற்கக் கண்ணுற்று “பப்பா
பிலிப்” என்களோடு வாருங்கள்” என்றழைக்க அவன்

மறுத்தனன். மறுத்த பொழுதும் பிள்ளைகளவனைப் பற்றியிழுத்து வலித் தழைத்தார்கள். அப்பொழுதவன் சிரித்து அன்னியும் அவர்கள் கூட்டத்து நின்றமையிற் பின்னரும் மறுத்துரையானப் அவர்கள் விருப்பத்துக் கையெடுத்து உடனே சென்றான். ஆயின் அன்னி மலை மீது பாதித்தூரஞ் சென்றளவில் களைத்தவனாய்ப், பறவையின் சிறகி னிறகுபோல அடர்த்தும் ஒடுங்கியும் வளர்துள்ள மாங்கணிறைந்த காட்டோரத்தை யடைந்தவுடன் வாடிச் சோர்த்தனன். அந்த இடம் முன்னொரு காலத்து ஈனக் ஆடனோடு தானிருந்து சத்தோஷத்தை யனுபவித்த இட மாதலின் அஃதனை நினைவூட்டலும், அவன் தானிக் காலத்துப் பரிந்துண்பத்தை யதனோடொப்பு நோக்கிப் பார்த்த மாத்கிரத்தே அவசமுற்றுப் பெருமூச் செறிந்து “எனக்குக் களையாயிருத்தலா விங்கே யிருக்க விரும்புகின்றேன்” என்றான். பிளிப்பு மவளருகிலே திருப்தியான மனத்தோடமர்த்தான். அச்சமயத்து, இளையோ ரெல்லாம் முதியோர் கூட்டத்தை விட்டுப் பிரிந்து, ஆனந்த வசத்தாய்க் குதூகலித்துக் குவையிட்டுத் தலைகீழாக, அகப்புறத்து வெண்ணிறத்த கேசல் விருக்க இலைகள் இரு மருங்கும் நொறுங்க ஊடறுத்தோடி, அங்கு மிங்குமாகக் கலைந்து, கபில நிறக் காய்க்குலைகளைப் பறித்துக் கொடுத்துதவும் விருப்பமில்லாத கொம்பர்களை முறித்தும், வளைத்தும், ஒருவரை மொருவர் கூவிக் கொண்டும் காட்டிற்கண்ட இடமெங்கும் ஓடித்திரிக் தாடவாரிப்பார். அன்னியினருகிருந்தவா றவளை மறந்து, அந்தக் காட்டகத்து அந்த இடத்தே பிளிப் காயப்பட்ட பிராணிபோல் விழுந்து மாமறைநில் தான் முன் நகர்ந்து சென்று மறைந்து கிடந்த அதனை அப்பொழுது எண்ணுவான யினான். பின்னர் சாமுத்திரிகா சாத்திர விற்பன்னர் கவனிக்கத்தக்க நேர்மையை நேரே விளக்கு நெற்றியை நிமிர்த்தி அன்னியைப் பார்த்து, “அன்னீ! கவனிப் பரயாக. அதோ காட்டினுட் பிள்ளைகள் என்ன

ஆனந்தமாயிருக்கின்றார்கள். நீ களைப்பெய்தினையா ? அன்னி ! என்று வினாவ, அவளதற்கு யாதும் பேசாது மௌனமுற் றிருந்தனள். களைப்பாயிருக்கின்றதா என்று பின்னரும் வினாவினான். அப்பொழுது முன்ன ரினு மதிக துக்கத்தால் அவள் முகங் கையிற் சாய்ந்தது. அவள் பின்னரு மதிக துக்கத்துட் பரிவதைக் கண் ணுற்றுப் பிளிப் கோடித்து, * ஈனக் புறப்பட்ட கப்பல் சேதம் போயிற் றென்றிருமுறை கூறி “இனி நீ அதைப்பற்றி எண்ணியாவதென்கை ? நீ நின் கவற் சியால் நினைபுந் கொன்று நின் பிள்ளைகளைத் தந்தை யொடு தாயையு மிழக்கச் செய்து அனாதைகளாக ஆக்கி விடா தொழி” எனப் பகர்ந்தான். அதற்கு அவள், “யானதனைக் குறித்துச் சிந்திக்கவில்லை, ஆயின், என்னோ ! அப்பிள்ளைகளின் சப்தம் என்னையத்துனைக் கேவலநிலையுடையேனாகச் சிந்திக்குமாறு செய்து வருத்துகின்றது. நியாயமென்னையோ தெரியவில்லை” என்று கூறினாள்.

பிலிப் தன்னை
மணம் புரியுமாறு
அன்னியை
குறிப்பாய்
வினுவதல்

பிலிப் இன்னு மதிகசம்பமாக அன்னிக்கு அருகே சென்று “அன்னி ! என்ன கத்தொரு கருத்திருக்கின்றது அஃது எவ் வளவோ காலமாக என்னுள்ளத் தே புருத்திருக்கின்றது. அஃதெப் பொழுதுவந் தென்னகத்து முதற் புருத்த தென்று தெரியவில்லை. ஆயின் எங்ஙனமாவ தது வெளிவராது. அன்னி ! 10 வருடங்களாக உன்னை விட்டுப் பிரித்தவன் இன்னு முயிரோ டிருப்பா னென்று நம்புதற்கு எள்ளளவும் இடமே யில்லை. அதலி னவ னிறத்துவிடுவானென்றே எண்ணவேண்டி யிருக் கின்றது. அதலினால் நான் சொல்வதைக் கேட்பாயாக.

* தமிழ் நூலார் தற்குறிப் பேற்றம் என்னும் அலன் காரம் என்பர்.

நீ வறுமைப்பட்ட தெவியின்றி யிருத்தலைக்காண எனக்கு
மிக்கவருத்தமாயிருக்கின்றது. * அல்லது நான் விரும்பியவா
றுனக் குதவிசெய்ய முடியாது. பெண்கள்
எவற்றையுங் குறிப்பால் விரைந்து விளங்குமாற்றலுடைய
ரல்லர் என்றுலகங் கூறும். ஆதலின் நினக்கறிவிக்கு
மாறு யான் விரும்பிய திஃதென்றது ஒரு போது நினக்
குந் தெரியவுங் கூடும்” என்று குறிப்பால் அவள் விளங்
கிக் கொள்ளு மாற்றலுடைய ளென்னு முளத்தினையு,
சிறிது நேரத் தாமதித்தும், அவள் விளங்கற்றிலளே
யென்று அவன் குறிப்பானுணர்ந்து, வெளிப்படையா
வைது இனித் தன்னுள்ளக்கிடக்கையை உள்ளவா றவ
ருக்கு விளளற்கு ஒருவா ரொருப்படுவலென் றுளங்
கொண்டு கூறுவானாயினான்.

“நின்னை யென் மனையாளாக்க
வேளிப்படையிற் யான் விரும்புகின்றேன். நீ
கேட்டல் பெற்ற பிள்ளைகட்கு நான் ஒரு
பிதாவைப் போலிருப்பின் அஃதெ

னக்கு அதிக சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும். அவர்களு
மென்னை யொரு பிதாவைப் போலவே நேசித்து வரு
கின்றார்கள் என்றெண்ணுகின்றேன். யானு மவர்களை
என் பிள்ளைகள் போலவே நேசித்து வருகின்றேன்.
என்னை நீ மணஞ் செய்து எனக்குக் கட்டுப்பட்டிருப்பா
யானால், கடவுளாலமைக்கப்பட்ட இல்லற வாழ்க்கை
யை நாமும், துக்கமான ஆறுதலற்ற வருடங்கள் கழிந்
தொழிந்தன போக, இனிமேலாவது பெற்று வாழலாம்.
அதனைக் குறித்துச் சிறிதாலோசித் தறிகுதி! யானோ
போதிய செல்வன். எனக்கே இனமில்லை. சனமில்லை
வேறுபற்றில்லை. நின்னைக்குறித்தும் நின்பிள்ளைகளைக்

* “நீ எனக்கு மனையாளாயிருப்பின்” என்று சேர்த்து
வாசித் துணர்ந்துகொள்க. இவ்வாறவ னெண்ணினையினும்
நாணமுடைமையி னவ்வாறு வெளிப்படையிற் கூறினான்
லன்.

ஈ. ஆ.—3.

குறித்து முள்ள கவலைபொன்றே யன்றி எனக்குக் கவலை
பிறிதொன்றேனு மின்றேயாமெனக் கொள்ளுதி! நாமி
ருவருஞ் சிறு பாயமுதலாகச் சிநேகிதராயிருக்கின்றோ
மன்றோ! நீ யறிதற்கு வெகுமூலத்துக்கு முன்னராக
வே யான் நின்மாட் டன்புவைத்திருக்கேன்.

அன்னி அது கேட்டு “தாம் எங்
அன்னி கள் குடும்பத்துக் குதவிபுரியு
வ்டைகோடுத்தல் மாறு தேவனாலனுப்பப்பட்ட ஒரு
பெரியவரா யிருக்கின்றீர். அகத்
தாலும் புறத்தாலு மன்பூட்டி யும்மை ஆகந்தமுறு
விக்க வல்லளாய் என்னிலு மதிக சந்தோஷமான மனத்
தையுடைய சிறந்த வேறொரு கன்னிகையை யே தாம்
மணஞ் செய்க எம்பெருமானருள் புரிக. ஒருத்தி இரு
வரை நேசிப்பாளா? ஒருத்தி வைக்கு முள்ளன்பானது
ஒருதாத் தொருவன்மீ தாவதே யன்றி இரண்டாங்கா
மாகப் பிறி தொருவன் மீதுஞ் செல்லத்தக்க தொன்றா
குமோ? என்னன்பு ஈனக் மேலதாயிற்றே. ஆதலின்
ஈனக் என்னால் நேசிக்கப்பட்ட அவ்வளவாக நீர் நேசிக்
கப்பட மாட்டீர். ஆதலால் நீர் கேட்பது என்னையென்
பது எனக்கு விளங்கவில்லை. என்னுள்ளம் ஈனக் ஆட
னுக்குரியதாய் விட்டதே. பின்னரஃதுமக் குரியதாவ
தெங்கனம்” என்று தன் இனிய குரலாற் கூறினாள்.
அதற்குப் பிலிப் “ஈனக் ஆடனை நேசித்த அவ்வள
வாக என்னை நீ நேசியா தொழிந்தாலும் அதிற் குறை
வாக நேசித்தாலும் நான் திருப்தி யடைவேன்,” என்
ருன். தனது கணவனிருக்கவும் இன்னொருவனை விவா
கஞ் செய்யலாமோ என்னு மெண்ணத்தால் பயந்து
திடுக்கிட்டாற்போற் குரலிட்டு “ஓ அருமையான
பிலிப்பே, சிறிது போது பொறுத்துக் கொள்ளும்.”
ஈனக் திரும்பிவந்தால்.....ஆனால் அவர் வரமாட்
டார்.....என்றாலும், என்றாலும் ஒரு வருடம் பொ
றுத்துக்கொள்ளுமீராக. ஒருவருட மதிககாலமல்ல.
அவ்வொரு வருடத்துள்ளே ஈனக்கின் கதி எவ்வாறாயிற்

றென்றறித்து விடுவேன். ஆதலால் ஒருவருட மதிக
மல்ல. சற்றே பொறுத்துக் கொள்ளும்” என்று கூறி
னான். அதனைக் கேட்ட மாத்திரத்தே பிலிப் மிக்க
துயருற்றனனாய் அவனை நோக்கி: “அன்னீ! என்று
சீவபரியந்தம் நான் பொறுத்திருக்க வில்லையா! இன்
னும் என்ன! ஒரு வருஷம் தானே! அதற்கென்ன!
அது வரையுங் காத்திருக்கமாட்டேனா!” என்று கூறி
னான். அப்பொழுது பிலிப் தன்னிற் சந்தேகங் கொண்டு
கூறினா னென்று அன்னி கண்டு” இல்லை, இல்லை,
யான் வாக்குத்தானஞ் செய்தேயாயிற்று. அதனின்
யான் கட்டுப்பட்டுள்ளேன். இனித் தாம் அதனை யுறுதி
யெனக் கடைப்பிடித்தற்குத் தடையென்னை? ஒரு
வருடத்திலே விவாகஞ் செய்து கொள்ளுவேன்.

ஒரு வருடத்தில் யான் ஒரு வருடம் பொறுத்
விவாகஞ் திருப்பது போலத் தாமும் ஒரு
செய்வதாக வருடம் பொறுத்திருக்க மாட்
வாக்குச் செய்தல் டரா? “என்று பின்னரும் வந்
ஒரு வருஷம் பொறுத்திருக்கின்
றேன்” என்றான். இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு இரு
வரும் யாறும் பேசாது மௌனமா யிருந்தனர். பின்
னர் பிலிப்பு வானத்தை நோக்கினான். அப்பொழுது
அவன் உயர்ந்துள்ள டேனிஷ் உடைய ககன அடை
யாளமாம் பசுமணற் குன்றினின்றும் மேற்றிசை
நோக்கி ஆதவ னத்தமயனஞ் செய்து அடி வானத்தை
யடைவதையும் அவனது கிரணத்தின் ஒளி மழுங்குவ
தையும் கண்டான். காண்டலும் இனி இராக்காலஞ் சமீ
பித்ததாதலினாலும், அதனாற் குளிசுதிகப்படுமாதலினா
லும் அன்னி வருத்த முறுவாளென்று பயந்து எழுந்து
நின்று, நடுக்காட்டில் விளையாட் டயர்ந்துகொண்டு நிற்
கும் பிள்ளைகளை அழைத்து வருமாறு தன் சப்தத்தை
விடுத்தான். பிள்ளைகள் யாவரும் இவன் விடுத்த சப்
தம் தங்களை யடைந்த மாத்திரத்து முட்டைகளோடு

வந்து மிதந்தார்கள். பின்னர் யாவருந் துறைமுக நோக்கிச் சென்றனர். அங்கே அன்னியின் வீட்டுவாயிலில் தரித்து நின்று கை கொடுத்து “அன்னீ யானுன்னோடு பேசிய பொழுது நீ மனங்களைத்துச் சோர்ந்து சித்தத் திடமிழந்தனை. ஆதலால் யானுனக்குப் பெருந்தவறு செய்து விட்டேன். யானே நின்மாட் டெந்நாளுந் கடமை பூண்டுள்ளேன். ஆயின் நீ எனக்குக் கட்டுப்பட்டவளல்லள். நினதிஷ்டப்படி செய்யலாம்” என்று கசிவாகச் சொன்னான். அப்பொழுது அன்னி என்பாள் “இல்லை, யான் வாக்குத்தானஞ் செய்தவாறு நிறைவேற்றியே தீருவேன். தவறமாட்டேன்” என்றிவ்வாறு தான் வாக்குத் தானஞ் செய்தமையையும் அதனைப் பின்னர் நிறைவேற்று முறுதியையும் அழுதழுது பலவாறு வற்புறுத்திக் கூறினாள். பின்னர் அன்னிதன் வீட்டுக்காரியங்களைத் தினமுமொழுங்காக நடத்திக் கொண்டுவந்தாள். நீயறிய முன்னரேயே உன்னி லாசைப்பட்டேனென்று பிலிப்புச் சொல்லி ஒரு கணப்பொழுது நேரத்தான் சென்ற தென்று அன்னி எண்ணிக்கொண்டிருக்க, ஒரு வருடங் கழித் தொழிந்தது. ஒரு கனிக்காலம் மாறி மற்றைக்கனிக் காலம் வந்து விட்டது. வருட மொன்று கழிதலும் அன்னியின் முன் பிலிப்புத்தோன்றி முன்செய்த வாக்குத்தானத்தை நிறைவேற்றுமாறு ஞாபகப்படுத்தினான். அதற்கவள் “ஒரு வருடமாய் விட்டதா” என்றாள். அவன், மரங்கள் மற்றமுறையும் பழுத்து விட்டனவா என்று வெளிப்புறத்தே வந்து நோக்குதி என்றான். அவளின்னுஞ் சிறிது காலத்தைப், போக்க வேண்டுமென்னுங் கருத்துடையளாய் “இஃது ஒரு கவனிக் கப்பட வேண்டிய விசேஷ விஷயமாதலினாலும், ஆழ்ந்த யோசனையை வேண்டியுள்ளதாதலினாலும், அவையன்றி எனது சீவிய காலத்தொரு பெருமாலுதலை யுண்டுபண்ணுவதாதலினாலும் இன்னு மொரு மாசத்துக்குப் பொறுத்திருப்பீராக என்றும், இப் பெண்பேதைக்காக ஒரு மாதம் இரங்கிக் காத்திருக்கக் கூடாதா என்றும்

வாக்குறுதி செய்து கொண்ட பிரகாரம் நான் கட்டுப் பட்டுள்ளேன் என்றும்” இன்னும் ஒரு மாதம்தான் னுள் ளது என்றும், அதற்குமேலே இனிப் பொறுத்திருக்கு மாறு தான் கேட்கவில்லை என்றும் வருந்திக் கூறினாள். ஒன்றின் பின் ஒன்றாய் அநேக பொய்ப் போக்குக்களைச் சொல்லித் தாமதஞ் செய்து கொண்டு வருதலைப் பிலிப்பு கண்டு, குடித்துத் தன்னறி வழிந்து வெறிவழிப் பட்டவனது கைபோல நடுங்கியசையுஞ் சப்தத்தோடும், நெடுநாட் சோற்றைக் காணாத பசியுடையோன் அத னைப் பார்ப்பது போல அவனைப்பார்த்து, “அன்னீ ! நீ நினது வசதியான காலத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுதி. இசைவு போலப் பார்” என்றிவ்வாறு கூறினான். அன்னி அவனிலிரங்கி அழுது நம்பக்கூடாத அநேக சாக்குப் போக்குக்களைச் சொல்லிச் சொல்லித் தாமதஞ் செய்து அவனுடைய பொறுமைசத்தியம் முதலிய சற் குணங்களை இன்னுமோ ராறு மாத காலமாகச் சோ தித்து வந்தனள். அச்சோதனையால், தன்னையன்றி வேறொரு பெண்ணையும் அவனிச்சித்திருக்கவில்லை என்ப தனையும் இவ்வளவுகாலமாகத் தான் தாமதஞ்செய்தும் தன்னை வெறுத்து விட்டு விலகாமையால் அவன் தன் னிடத்தே வைத்த நேசமும் விசுவாசமும் உண்மைதா னென்பதனையும் நன்றே யறிந்துகொண்டனள்.

இவ்வாறிவள் தாமதஞ் செய்து வருநாளில் அத் துறைமுக வாசிகளுள் ஊர்க்கதை பேசிக் களிக்கும் கிராமியச் சோம்பலாளர்கள், பிலிப்பும் அன்னியும் விவாகஞ் செய்து கொள்வார்களென்று காத்திருந்த தங்கள் எண்ணம் நிறைவேறாது தவறி விட்டமையி னொழுந்த வெறுப்பினால், தங்கட்குச் சரீர தீங்கு செய் தார்போ லவர்களை வைது கோபிக்கத் தொடங்கினா் கள். அவர்களுள், அன்னியை விவாகஞ் செய்யப் பிலிப்புவுக்கு விருப்பமில்லை யென்றும் அதனா லவன் அவள்மீ ததிக வாசைவைத்து நடக்கவில்லை என்றும் பேசிக்கொள்வார் சிலர். அவள் அவனை யகப்படுத்து

மாறு கருதியமையின், தான் தூயத் தூய நின்ற பாசாங்கு செய்து வருகின்றான் என்பார் வேறு சிலர். அவனா மவனுங் தத்தம் விருப்ப மின்னதென்றுணர்ந்தறிபு மாற்றலில்லாத மந்த மதியினர் என்று சிரித்துப் பரிகசித்து நகையாடுவார் வேறுசிலர். இன்னோர்யாரினுங் கேடுபுரிதலின் மேம்பட்ட ஒரு துட்டன், சர்ப்ப மிட்ட முட்டைகள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து ஒட்டி யுள்ளவாறு உலகிலுள்ள தீமைகள் யாவும் திரண்டோருருவெடுத்தாற்போன்றுள்ளவன். அவன் பிணிப்பு அன்னிபாகிய இருவருக்கு மிடையிலுளதாம் சம்பந்தம் துன்மார்க்கமான தென்று நளின நகையால் பிறர்க்குணர்த்துவான். அன்னிபுடைய மகன், தனது தாய் பிணிப்பை விவாகஞ்செய்தல் தனக்கும் விருப்பமேயென்பதனை வெளிப்படையாற் பேசாது பார்வைக் குறிப்பினால் உணர்த்தினான். ஆன வவளுடைய மகன் தனது தாயார் பிணிப்பை விவாகஞ் செய்து தங்கள் குடும்பத்தை வறுமைப் பிணியினின்று நீக்கி விடுமாறு தயை செய்யும்படி அவளை வெளிப்பட நெருக்கி வருவான். பிணிப்பினது ரோசைமலர் போலும் முகமானது கவலை மிகுதியால் வாடிச் சுருங்கித் தனக்குள்ள காத்தியையும் போழகையு மிழந்தது. இவையெல்லாம் அன்னியை மிகவுந் தூற்றுவனபோன்று நிரூந்தன. இவற்றிற் கெல்லாந் கரணம் தானேயாமென்று அன்னி நினைப்பாள்.

பின்னரோரிடவு அன்னிக்கு நித்திரை வராமையால் அவள் தனது ஈனக் இறந்து விட்டாள் அன்றா என்று தனக்குக் குறிப்பாலுணர்த்துமாறு வேணவா வோடு ஈசனைப் பிரார்த்தனை செய்தாள். இரக்காலத்துக் கண்ணொளி யூடுசெல்லாத கணையிருட் சுவாற் சூழப்பட்டுப் பயமுற்று அதனைத் தாங்க முடியாது படுக்கை விட்டுத் திடுக்கிட்டெழுந்து தீபமேற்றி, பைபினை எடுத்துக் கண்முடிக் கொண்டு கயிறுசாத்தித் திறந்து கைவிரலாற் ரொட்டுத் தொடுபட்ட வரியை வாசித்துப் பார்த்தபோது “பனியின் கீழ்” என்றிருந்

தது. அதினர்த்தமேயவட்குப் புலப்படவில்லை. ஆதலி
னவ ளதனை முடிவைத்துவிட்டு நித்தியை போனான்.
அவ்வேளையில் * இதே ஈனக் ஆடன் சூரியனுச்சியிற்
பிரகாசிக்க ஓர் உயர்ந்த பீனையின் கீழ் இருப்பதாக ஒரு
சொப்பனங் கண்டான்.

அன்னி
சொப்பனங்
காணுதல்

அன்னி தேவபக்தி யுடையாளாத
லினுனும், ஈனக் உயிரோடிருக்
கின்றானே அன்றோ என்பதனைக்
குறிப்பா லுணர்த்தும்படி பிரார்த்
தித்துச் சயனித்தவுடன் கண்ட

சொப்பன மாதலினுனும், தான் வேண்டிய வேண்டு
கோட்கு விடுத்த விடையேயாமென அதனை விளங்கி
“ஈனக் இறந்து விட்டான், அவனிப்பொழுது போர
கந்தப் பெரு வாழ்வோடிருக்கின்றான், பரலோகத்துத்
தேவசபைக் கண்ணே தோத்திரங்கள் பாடித் துதித்துக்
கொண்டிருக்கின்றான்” என்றிவ்வாறாக சொப்பனார்த்
தஞ் செய்து கொண்டான். உடனே நித்தியை விட்டெ
ழுந்து அவனிறந்து விட்டானென்றும், இனி பிலிப்பை
விவாகஞ் செய்யலாமென்றுத் தீர்மானித்து, பிலிப்பைத்
தனதில்லிற் கழைத்து இனி நாமிருவரும் விவாகஞ்
செய்யா திருப்பதற்கு நியாய மென்னை? என்று மிக்க
ஆவேசத்தோடு கூறினான். அதற்குப் பிலிப்பு “தேவ
னுக்குப் பிரீதியாயும் எமக்கு கன்மையாயு மிருக்குமாத
லின் உனக்கு விருப்பமானால் நீ என்னை விவாகஞ்
செய்து கொள்ளலாம். காலதாமதமின்றி உடனே
அது நடைபெறுவதாக ” என்றான்.

அன்னியின்
2-வது விவாகம்

இங்கனமேயாக இவ்விருவரும்
விவாகஞ் செய்து கொண்டனர்.
முன்போல மண மணிகள் கண
கணென்றடித்தன. கணகணென்

* இச் சொப்பனஞ் சரியாகிருந்தலைப் பின் இச்சரித்
திரத்துப் படித்துக் காண்க.

றடித்து மென்னை! மணமகள் மனமோ படபடென்
 றடித்தது. அவளுக்குப்பின்னே ஒருவர் நடந்து வருவ
 தாக அடிச்சப்தத் தொனியொன் றவட்குக் கேட்பது
 போன்றிருக்கும். அஃதியாண்டிருந் துண்டாவதென்
 றவளறியாள். அவை செளிப்புழைக் கணிரகசியமொழி
 பெய்வது போன்றிருக்கும், அஃதென்னை யென்றறி
 யாள். அவள் தன்னில்லிற் றன்னந்தனியே யிருக்க
 வும் விரும்பாள். வெளியே புறப்படவும் பயப்படுவாள்.
 இவ்வாறாக அவளைக் காரணத் தெரியாக் காரியங்கள்
 முடிவின்றி வருத்துவன வாயின. வீட்டறைக்குட்
 போகப் போய்த் திடுக்கிட்டு வாயிலினின் றுலோசித்துக்
 கதவுப் பூட்டுக் குழியில் கையை வைத்துப் பதறுவாள்.
 பிஸிப்பு இவற்றின் காரணத் தனக்குத் தெரியுமென
 எண்ணியிருந்தான். அதுதான் அவள்போலக் கருப்பந்
 தரித்திருக்கும் நிலையுடையார்க்கு அங்ஙனமாய் அயிர்ப்
 பச்சமுதவியன இருத்தவியல்பே யென்பது. இப்படி
 யிருக்கும்போது குழந்தையும் பிறந்தது. அங்ஙனம்
 புதியதாய்ப் பிறந்த பிள்ளையைப் போலப் புதியதாகத்
 தனது சீவியகாலத்தையும் எண்ணிக்கழிக்கத் தொடங்
 கினாள். அது போலத் தனது துயரங்களையும் மெல்ல
 மெல்ல மறைத் தொழித்தனள். அக்குழந்தை தனது
 அன்னையின் முழுமனத்தையுங் கவர்ந்து அவளுடைய
 பூர்வ சீவியகாலத்தை முற்றாக மறக்கச்செய்து, தன்
 னைப் போலவே அவள் தனக்கும் புதிதாகச் சீவியகாலந்
 தொடங்கியிருக்கின்றதா யவளை யெண்ணி நடக்குமாறு
 செய்தது. பின்னர் அவளுடைய நல்ல பிஸிப்பு அவ
 ளுக்கு எல்லாவற்றிற்கும் எல்லாமாயினான். அவளை
 முன்னர்ப் பயமுறுத்திய தோற்றங்கள் எல்லாம் முற்றும்
 அற்றுப்போயின.

இஃதிவ்வளவில் நிற்க :—

சனக் ஆடனின் கடற்பிரயாணம்

சனக் எங்கே போயினான். அவன் பாடு யாதாய் முடிந்தது அவன் ஏறிச் சென்ற † “நல்யோக புரவி” என்னுங் கப்பலின் பிரயாணம் வாய்ப்புடைத்தாயிற்று.

அஃது இங்கிலாந்தனிட்கன்று கடற் பிரயாணி கட் கிடர்வினைக்கு மியல்பினையுடைய புயற்கடலாகிய பிஸ்கே குடாக்கடலை யடைந்து, பெருத்துப் புரண்டிருண்டு வரும் முரண்ட அலையால் அலைப்புண்டு, கீழ்த்திசை கோக்கி ஒன்றன்பினென்றாய் மலைத்தொடர் போல் எழுந்துவரும் பெருமலைகளோ டெழுந்தசைந்து கவிழ்த்துக் கொட்டி விடத்தக்கதாகப் பின்விழுந்தும், சிறிது தூரஞ் சென்றாலும் போபாயமின்றி மெதுவாக ஓடியும், கோளமத்தியிலுள்ள உஷ்ணமண்டலத்தை யடைந்து தாண்டியும், நெடு நேரமாக அடி-காற்றிலடி யட் டகப்பட்டுப் பெரும் புயற்குப் பெயர்பெற்ற கன்னம் பிக்கை முனையை நாடியும், காற்றானது தீவிரமாகவும் சார்தமாகவும் அடித்தலினிடையிடையே கால நிலை உடன் பாடாகவும் பேதமுறவும் ஆபிரிக்காவைத் தென் பாகமாகச் சுற்றிக் கீழ்நோக்கிச் சென்று பின்னரும் உஷ்ணமண்டலத்தை யடைந்து அதனைக் கடந்து சென்றும், இடையறாது பருவக்காற்றுப் பெயர்த்தடித் தமையிற் பொன்மயமாய் விளங்கும் ஆர்க்கிப் பெலகோ தீவுகளி னருகாற் சென்று சீனா தேயத் தொருதுறை முகத்து வந்து சேர்ந்தது.

சீனாதேசத்தை
யடைந்து
வியாபாரஞ்
செய்தல்

அங்கே சனக் ஆடன் சீனாவில் தானாக வியாபாரஞ் செய்வானு யினான். வியாபாரத்தின் பொருட்டு அக்காலத்து வேண்டிய னவாய் விலையுயர்த்தனவாயுள்ள நவீன உருவங்களையும், தனது

† “Good Fortune” “நல்யோகம்”.

குழக்கைகட்காகப் பொன்மயமான யானி ஒன்றையும் வாங்கினான். அவன் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பிய பொழுது அவனுடைய பிரயாணம் அவனுடைய உயிருக்கே மோசம் விளைக்கத்தக்கதாயிருந்தது. அக்கப்பலுக்குப் புறப்பட்ட தினமுதல் பலநாளாக அடிவானமே தோன்றித் தோன்றி அசைவதிகமின்றி யிருந்தமையிற், தன் முன்னணியத்திற் பூரித்தமார்போடும் பூண முகத்தோடும் பொலிந்திருந்து விளங்குமா றமைக்கப்பட்ட அழகிய பெண்ணுருவானது, சிறகுகளினிறகுகள் அடியினொடுங்கி முடிவில் விரிந்துள்ள வாறு, கப்பலின் முன்னணியத்தின் கீழ்ப்புறத் தடித்துப் பிரிந்து விரிந்து செல்லும் அலையை உற்று நோக்கிக்கொண்டிருந்தாற்போன்றிருந்தது. பின்னர் மந்தமாருதமும், அதன் பின்னர் ஒருகா லேறியும் மறுகா லிறங்கியும் ன்ருமொரு நிலையிலமைபாத மாருதமும், ஈற்றில் நெடுநோமாக எதிர்காற்றமாக வீசிக் கப்பலை அலைத்துத்திரிய முடிவிலே ஒரு பெரும் புயலடித்துப் பேரிருளால் திசை தெரியாததனை யிழுத்துச்சென்றது.

அங்ஙனஞ் செல்லுகையில் “கற்பார, கற்பார, என்று கப்பற்காரர் சப்தஞ் செய்தனர். இவ்வா றிவர்கள் சத்தமிடலும், அக்கப்பலானது ஒரு பெருஞ் சத்தத்தோடு கற்பாரில் நொறுங்கிச் சேதமுறுமாறடித்தது. இக் கப்பற்சேதத்தினால் ஈனக்கையும் இன்னு மிருவையுந்தவிட ஏனையோர் யாவரும் மாண்டுவிரி துறந்தார்கள். கப்ப லுடைத்ததால் கிடந்து மிதந்தகயிற்று வளையங்களையும் முரிந்த பாய்மாங்களையும் தாவிப்பிடித்துப் பாதிவிராவையும் ஈனக்கும் மற்றிருவரும் நீரில் மிதந்து காற்றினாலும் நீரிழுவையினாலுந்தள்ளி ஒதுக்கப்பட்டி, மனித சஞ்சாரமொன்றின்றி மற்றைய வளப்பங்களாற் குறைவற நிறைந்துள்ளதுந்

தனித்த கடலிற் றணித்துள்ளதுமான ஒரு தீவாந்தரத்
தின் கரையோரத்தை யடைந்தார்கள்.

அத்தீவு மனித சீவியத்துக்கு
நானக்காடனும் வேண்டிய யாவும் குறைவின்றி
வேறிருவரும் ஒரு நிறைந்துள்ளது. பலவேறுவகைப்
தீவுக்கரையி் பட்ட காய்கனி கிழங்கு வருக்கங்
லடைதல் கள் ஆண்டளவுகடத் துள்ளன.
தங்கட் கபாயம் நேரிநிமென்
றெள்ளளவு மெண்ணுது பயமென்ப தொருசிறிதுமின்
றிச் சுத்த மனத்தோடு கிட்டவந்துலாவும் மிருகங்களைப்
பிடித்துக் கொல்லுதல் மிக எளிதாக இருந்த போதி
னும், தங்களைக் காத்துக்கொள்ள வழியறியாத அம்
மிருகங்களைக் கொல்லுதல் சீவகாருண்ணியமன் றென்ப
தொன்றானேயே அந்நன்ம் அவர்கள் செய்யாது விநித்
தனர். ஆங் சியற்கையாபுள்ள மலைக்குகை யோடு
சேர்த்துக் கட்டளைக்கி யொரு குடிசையமைத்துப், பனை
யோலைகளினால்தனை வேய்த்து அதன் கணிருந்து வாழ்ந்
தனர். சகல வளங்களைபுங் குறைபாது நல்குங் கற்பக
தருச்செறித்த உசிதமான பூங்காவனத்தை நிகர்த்த
இத்தினில், இவ்வா றிம்முவரும் என்றும் மாறாத நித்திய
வசந்த காலத்தில் மனத்திருப்தி யொன்றில்லாமையே
யன்றி வேறொரு குறையு மின்றி வாழ்ந்திருந்தார்கள்.
அம்முவரி விளையவன் சிறு பையனாதலிற் சடிதியாகச்
சம்பவித்த கப்பற் சேதத்திற் காயப்பட்டு ஐந்து வருட
காலமாக இயங்கிக்கொண்டு கிடந்தமையின் மற்றிரு
வரும் அவனை விட்டுவிடிக முடியாதிருந்து அவனிறந்த
பின் எஞ்சிய இருவரும் விழுந்து கிடந்த மமொன்
றைக் கண்டனர். ஈனக்கின் தோழன் தன்னுயிரைப்
பொருட்படுத்தாது அம் மாத்துண்டின் உட்புறத்தை
ஆயுதமின்மையின், இந்தியைப்போல் நெருப்பினு
லெரித்துச் சிறிய வள்ளமொன்றைச் செய்யும் பொழுது
*சூரிய கிரணம் சுட்டிறந்துவிட ஈனக் ஒருவனே தனி

* Sunstroke.

யே யிருந்தான். அவ்விருமாணத்தையும் பொறுத்
திரு எனக் கடவுள் தனக்குக் கட்டளை செய்வதாக
உணர்ந்தான்.

தீவுச் சிறப்பு வளர்ந்து மூடியுள்ள மலைகள்,
மரஞ்சூழ்ந்த வெறு நிலங்கள்

நெளிந்து வளைந்து மேலுலகத்துக்குச் செல்லும் வழி
போலத் தோன்றும் மாவரிசைகளை இருமருங்குங்
கொண்ட வெளிகள், தலையிற் சூடிய முடியென்னக் கீழ்
நோக்கித் தூங்கு மிறகுபோன்ற பச்சிலைகளையுடைய
மெலிந்துயர்ந்த தென்னைகள் † மின்னணைய பட்சிகள்,
சிறிய செந்துக்கள், உயர்ந்து நிமிர்ந்து நிற்கும் விருட்சங்
களினடியைச் சுற்றிக்கொண்டும், அத்தீவின் முடிவெல்
லைவரையும் படர்ந்து நிலத்தை மூடிக்கொண்டு முள்ள
கொடிகளின் காந்தி, ஆகிய இவற்றோடு பறவைகள்
சிறிய செந்துக்கள், இவற்றினசைவினெழும் மின்னொளி
பூமிதேவியின் ஒட்டியாணம் போல விளங்கும் உஷ்ண
மண்டலத்தின் வர்ணனைக் கடங்காப் பிரபல வளங்கள்
ஆகிய இவைகள் யாவையு மவன் கண்ணுற்றான். கண்
னுற்றும் என்னை! அவனுக்குச் சந்தோஷமேயில்லை.
அக்காட்சி யவனுக்குச் சுற்றத்தைப் பிரித்திருத்தலிலுண்
டாய துயரத்தையே மேலு மதிகப்படுத்திற்று. பல
வளங்களும் பல்கிவிளங்கு மத்தீவின் வனப்பினால் அவ
னடையு மானந்தத்தினும், தான் கண்ட மாத்திரத்தே
களிப்பை நல்கும் மானிடமுகத்தை ஆண்டுக்கண்டாவது
அவா தினிய சப்தத்தைக்கேட்டாவ திருப்பானாயின் மிக
மேலாகிய ஆந்தத்தைப் பெற்றிருப்பான். ஆனாலாகா

† ஈண்டு மின்னணைய பட்சிகள் என்றது அவைபறக்
கும் விரைவைக் குறித்தற்கும் அவற்றின் சிறகினொளியைக்
குறித்தற்கும் சிலேடை.

யத்து வட்டமிட்டுலாவும் கணக்கற்ற கடற்பட்சிகளின் சத்தமும், கரைக்கணுள்ள கற்பாரிலே நீடித்த அலைகள் இடி இடித்தாற்போ லடித்து மோதுஞ் சத்தமும், ஆகாயமளவு முயர்ந்து வளர்ந்து கொம்பர்கள் செறிந்து புட்டித்திருக்கும் விருக்கங்கள் ஒன்றோடொன்று *ரகசியம் பேசுஞ் சப்தமும், கரை வழியாக அவனலைந்து திரியும் பொழுதெல்லாம் உயர விருந்து குதித்துப் பாய்ந்தோடி வருஞ் சிற்றருவிகள் அலையெறியுஞ் சமுத்திரத்துட் சலசலெனப்பாயும் பாய்ச்சலினினைச்சலு மாகிய இவைகளே அவன் செவிப் படுவனவாயின. கப்பலுடையக் கரையடைந்து பெரிதும் மெலிந்த கடலோடிக்கு, கப்பல் வருகின்றதோ தெரிகின்றதோ என்றெதிர் நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டிருப்ப தியல்பாதலின், இவனும் பகல் முழுதும் மலைக்குன்றுகளிலேறிக் கடலையே நோக்கிக் கொண்டிருப்பான். பகல் பகலாகப் பலநாட் கழிந்துங் கப்பலொன்று மவன் கண்ணுக் ககப்படவேயில்லை. விடியற் காலத்துதயஞ் செய்யும் சூரிய ஒளி, பனை தென்னை முதலிய மரங்கள் மலைகள் குன்றுகள் ஆகிய இவற்றில் விழுந்து முரிந்து அம்மரங்களி னிடையெனிகளால் செந்நிறக்கிரண பாணங்கள் பாய்வனபோ னுழைதலையும், கீழைச் சமுத்திர நீர் செந்தழ நிறமடைதலையும், மத்தியானத்துச்செய ஆதவனடைதலையும், அத்தமயனகாலத்து மேலைச் சமுத்திர நீர் சூரிய கிரண ஒளியின் செந்நிறத்தைக் கவர்ந்து காட்டுதலையும் பெரிய தாரகைகளெல்லாம் ஆகாயத்துத் திரள் திரளாகச் சேர்ந்து ஒளிகாலுதலையும், பகற் காலத்தினும் இராக் காலத்து உலக மொடுங்கிக் கிடத்தலி னமைதியதிகமுடைத்தேயாக, அலை ஒருங்கு சேர்ந்து திரண்டிருண்டியார் தெழுந்து விழுந்துடைதலினு லுண்டாகும்

* ஆண்டுள விருக்கங்களிற் கடற் காற்றுப்படுதலி னவற்றி னிலைகள் அசைய ஒருவகைச் சப்தமுண்டுபடுமன்றே. அதனையே ஈண்டு ரகசியம் என்று சிறப்பித்துக் கூறினார் என்க.

பெரிய ஆரவாரத்தையும், பின்னர்ப் பரிதியின் எரிந்து செல்லும் பாணம்போன்ற முரிந்த கிரணங்கள் காலையிலுதித்தலையுமே தினத்தினக் தவருது கண்டும் கேட்டிம் வந்தமையேயன்றிக் கப்பலொன்றையுங் காணப்பெற்றிலன். எங்காளும் வழக்கம் போலக் கப்பல் வருதலையே பார்த்துக் கொண்டு கடலோக்கி மலைக்குன்றுகளி லசைவற்றிருப்பான். அதனுலவனை ஓர் அசரப்பொருளென் றெண்ணிப் பொன்னிறப் பல்விசுளும் அவன்மே னியிற் பயமின்றி நகர்ந்து செல்லா நின்றன. மன விசாரத்தினாலுந் தனிமையினாலும் உருவெளித் தோற்றங்கள் அவனாகக் கண்ணுக்குத் தோன்றுவனவாயின. ஒளியுள்ள நிரட்சரோகைக் கப்பாலுள்ள பனி முதலிய வற்று விருளடைந்து தோன்று மிங்கிலாந்தாகிய தீனிலே தானத்தோற்றப் பொருள்களுக்குஞ் சனங்களுக்கு மிடையே உலாவுவதாகவும் அவை தன் முன்னே தோன்றுவனவாகவும் அவனுக்குப் புலப்பட்டது. அத்தோற்றங்களாவன :—குழந்தைகள், அன்னோர்மழலை மொழிகள், அன்னி, சிறிய வீடு, உயர்க்கேறிச் செல்லும் தெரு, திரிகையந்திரம், இலை செடிகளிருமருங்கும் நெருங்கியுள்ள ஒழுங்கைகள், மயில் வடிவாக உருவப்படுத்தி வளர விடப்பட்ட இயூ மரம், தனி மண்டபம், மீன்வண்டி யிழுத்த குதிரை, தான் வற்ற படவு, குளிரையுடைய கார்த்திகைமாத விடியற்காலம், பனிப்புதை மூடியதாவிருண்டு தோன்றும் மணற் குன்றுகள், மென்மையாகத் தூறும் மழை, மாங்களுதிர்த்திய இலைகள் கிடந்து பழுதடைந்தமையின் அவற்றிலிருந்தெழும் காற்றின் நாற்றம், ஈய நிறத்த கடலின் அடங்கியெழு மலை யொலியாகிய இவைகளேயாம். இவைகளேயன்றித் தானிருந்த கோவிற்பற்றிலுள்ள * மணிகளின் பேரொலி மங்கல ஒலியேயாதிகள் தூரத்துக்கப்பாலிரு

* இஃது அன்னி மலிப்பை மணம் புரிந்த பொழுது அடித்த மணமணி. இது தைவிசுமர இவனகத்துப் புலனாயிற் றென்பது.

ந்து மென்மையாகச் செனிப்படுவது போன்று மிருந்தது. அவன் தனது வீட்டில் நடந்த காரிய மொன்றினையு மறிந்திலனையாயினும், அவனொருவாறுணருமாறாக அவனுடைய காதில் உதைத்தாற் போன்றிருந்தது. அம்மணியின் ஒலி சிறிது சிறிதாய்க் குறைந்து குறைந்து வந்து முற்று மற்றப் போகவே, அவன் திடுக்குற்று விழித்துப் பசும் புற்றரையும், பட்சிசாலங்களும், நன் னீரூற்றுக்களும், பூஞ்செடிகளும், விருக்க வருக்கங்களு மாறிய வளங்கள்பல அழகோடு விளங்குதலிற் பேராநந் தம் கொடுக்கத்தரும் இயல்புடையதேயாய்த் தனக்குப் பெரும்பகையை விளைப்பதே யாயுள்ள இத்தீவிலே தான் வசித்திருக்குத் தன்மையை உள்ளவாறாக உணர்ந்த சமயத்து, அறிவுமாத்திரையானே தன்மைத் தியா னித்து வழிபடும் மெய்யன்பர்க ளுள்ளக் கமலத்து விஷயத் து சென்று, அன்னோது கேவலத்தா லெய்துந் துயரத்தை யுடனே நீக்கியருளுமாறு நீக்கமற நிறைந்து எங்கும் வியாபித்திருக்கும் பரம்பொருளை அவன் தியா னியாதொழிந் திருப்பானேயாயிற், றனிமையினு லவன் படுத்துயரம் அவனைக் கொன்றேயன்றி வாளா விட்டொழி யாதேயாம். முதிர்வய தெய்துமுன் இளமையிற்றானோ மன வியசனத்தினாலே வெள்ளிய நரைமயிழையுடை யோனாய், அநேகவருடங்களாக அவன் அங்கே வசித் திருக்கவே மாரியுங் கோடையும் மாறி மாறி வந்தன. அவன் தனித்திருக்குமாறு உற்றகதி சித்தியாக ஒரு முடிவுக்கு வருங்காலபரியந்தம் மனைமக்களை ஒரு காலத்தில் காணுவேனென்ற எண்ணமும், தன்நினைவை எஞ்ஞான்றும் விட்டகலாதிருந்த பழைய நிலம் புலங் களை யடைந்து ஆங்கேயினி நடந்து திரிவேனெனக் கொண்டிருக்கும் ஆசையும் அவன் மனத்தை விட் டகலவேயில்லை.

இங்ஙனமாக ஈனக்காடன் அத்தீவிலே சஞ்சரித் திருக்குங் காலத்தில் “நல்யோகபுரவி” என்னுங் கப்ப லைப் போல எதிர் காற்றிலெடுபட்டுத், தான் சென்

றடைய நினைத்த இடத்துக்குப் போக வியலாது வழி
தவறி ஒரு கப்பல் இத்தீவுக்குச் சமீபமான இடத்தே
வந்தடைய, அக்கப்பற்காரர்கள் தாம் நிற்குமிட மெது
வென்று தெரியாதவராய் அங்கே நங்கூரமிட்டனர்.
தண்ணீருக் கிங்கே யாதுசெய்வோ மென்று யோசித்
திருக்கும்போது, உபமானுமி, பணிப்புகையினிடையே
விடியற்காலத்தே தோன்றும் வெளி வழியே மலையி
லிருந்து சப்தமின்றிச் சொரியு மருவியைக் கண்ணுற்
றுக், கலாசக்காரையனுப்ப, அவர்கள் கரையை
யடைந்து பலவாறு பிரிந்து நன்னீரூற்றையு மாற்றை
யுந் தேடி இரைச்சலிட்டுக் கொண்டு சென்றனர்.

ஒரு கப்பலைச்
சந்தித்தல்

அப்பொழுது, கடலையே நோக்
கிக் கொண்டு மலைச் சிகரத்
திருந்த ஈனக் என்பான், நீண்ட
தாடியையும் நீண்ட மயிரையு

முடையனாய்த் தனித்தவனாய்க் கறுத்த தோற்றத்தை
யுடையனாய், மனுஷரூபந்தானே என்று கண்டவர் சந்
தேகிக்கப்படத்தக்கவனாய், இலை குழைகளா லமைந்த
நூதன உடையுடையனாய், முணுமுணுத்து மிணு
மிணுப்பவனாய், பொருளற்ற சொற்களைப் பேசுபவனாய்,
பேச்சுப்பாஷையை மறந்தான்போன்று இங்கிலீஷ்
பேசுமுடியாதவனாய், மிருகங்களைப் போலச் சத்த
மிட்டுச் சைகை செய்து கொண்டு பைத்தியகாரன்
போல மலையாஸிறங்கி வந்தனன். அவன் செய்த குறிக
ளவர்கட்குப் புலப்படாவாயின வாயினும், அவன் அவர்
களை அமிர்தம்போன்ற நன்னீரூறிப் பெருகும் நதிக்
கரைக்கு நடரத்திச் சென்றனன். அக்கூட்டத்தாரோடு
கலந்து அவரோடு நடமாடுந்தொறும், அவர்கள் பேசு
வதைக் கேட்குந் தொறும், ஏழு வருடகாலமாகப்
பேசாது கட்டுப்பட்டுக்கிடந்த நாப் பேசத்தக்க விதமா
கச் சிறிது சிறிதிலகி வந்தது. கடைசியாக அவன்
அவர்கட்குத் தன் காரியம் யாவையும் விளங்கச் செய்

தான். அவர்கள் தங்கள் பீப்பாக்களை நீரால் நிரப்பிக் கொண்டு அவனையு மக் கப்பலிலேற்றிச் சென்றனர். அவன் தனது சரித்திரத்தைக், கப்பலிலும் தடதடத்த பேச்சினாலே குறிப்புக் குறிப்பா பொருவாறு விளக்கினான். தொடக்கத்திலே அவன்மாட்டு அவர்கள் ஐய முற்றனரேயாயினும், அவன் வார்த்தை, செல்லச் செல்ல அச்சம்பவங்களை முடிவுறக்கேட்ட யாவனையும் நம்பச் செய்ததேயன்றி அவர்கள் மனத்தையுங் கசிந்துருகு மாறு செய்தது. அவர்கள் அவனுக்கு வஸ்திரம் முதலிய உதவி இங்கிலாந்துக்குத் தங்கள் கப்பலில் கூலி பெறாதும் ஏற்றிச் சென்றார்கள். ஆனால், அவன் பன்முறையும் மற்றவர்களோடு கப்பலில் வேலை செய்து, தனிமையாயிருந்த பழக்கத்தை நீக்கிக் கொண்டான். இவன் இக்கப்பலில், தன்னுடைய தேசத்திலிருந்து வந்தோனாவது தன்னுடைய பாஷை பேசுவோனாவது ஒரு வருமின்மையால், அவலோடு தானறியவேண்டிய காரியங்களை வினாவிய பொழுதும், அறிந்து கொள்ள இயலாதவனாயினான். அக்கப்பல் கமிங்காற்றில் போகக் கூடிய பெலமுடையது அன்மையால், பிரயாணம் தாமதமும் மிகச் சோர்வுமுடையதாயிருந்தது. வாயுவேகத்தினும் மனோவேகமே யதி கதியாய் விரைந்து செல்லு மாதலின், காற்றுக் கப்பலை இங்கிலாந்துக் கரைக்குக் கொண்டு செல்லமுன்னரே, ஈனக்குடைய மனமானது விரைந்து சென்று இங்கிலாந்தையடைய, அங்கே பணித்துளியுள்ள பசும் புற்றைகளிற் படிந்தும், கரையோரங்களினுள்ள வெண்மலைகளிலடித்தும் தலைவி மாட்டு அன்புற்ற தலைவனின்வாவைப் போன்று காலை யில் வீசும் வாசனை யளானிய இளந்தென்றலை, அவன் உள்ளவாறு சுவாசித்து உடம்புமுற்றும் செறியப் பெற்றது போல அவனுக்குத் தோன்றிற்று. (நெடுங்காலமாகப் பிரித்திருந்த நாயகன் மீண்டிவந்து தன் நாயகியைக் காணுஞ் சமயத்து அவன் றன்மை யெவ்வாறாமோ அவ்வாறாகவே இங்கிலாந்தாகிய தன்தலைவியை ஈனக்காகிய தலைவன் காணும் பொழுது இருந்ததென்க.)

இங்கிலாந்துக்கரைதெரிந்த அன்றுகாலையே அக்கப்பலி
 உள்ளார் யாவரும் வீடுப்பத்தோடு தங்கட்குள் ஒரு வரி
 வைத்துப் பணஞ் சேர்த்துத் தனித்தவனாகிய அவனுக்கு
 இங்கிக் கொடுத்தார்கள். பின்னர், இவன் முன்னர்
 நின்ற புறப்பட்ட அக்கையிலேயே இவனை இறக்கவிட்
 டார்கள். அவனிறங்கிப் பிறரொருவ ரோடாவது ஒரு
 வார்த்தையும் பேசாது இல்லம் நோக்கிச் செல்கின்
 றான்—“வீடு!—என்ன வீடு!—எந்த வீடு!—எனக்கு
 வீடுண்டா?—என்று தன்னுட் பேசிக்கொண்டு தான்
 முன்னிருந்த வீட்டுக்கு நடந்து செல்கின்றான். அன்று
 சாயங்காலம் துறைமுகங்க ளாகவுள்ள மலைகளினிரு
 வெளிகட்கு முடாகக் கடலினின்றும் பணிப்படல
 முருண்டிவந்து அத்திசை முழுதையும் முடிமக்கோம்
 வரையும் வெளிச்சமாயுங் குளிராயுமிருந்தது. அப்
 பணிப்படலம் அவனுக்கு முன்னே செல்லும் பெருந்
 தெருவை மறைத்ததே யாயினும், இடம் வலமாகிய
 இரு புறங்களினும் புற்றரை செய்கைத்தலை சோலையா
 கிய இவைகளின் சிறு பாகங்கள் அவன் கண்ணுக்குத்
 தெரிவன யாயின.

இலையை உதிர்த்திய வெறு மாத்திலிருந்து ஒரு
 ரொபின் குருவியானது * துக்க கீதத்தைப் பாடியழு
 தது. மாத்திலிருந்து காய்ந்துள்ள இலைகள் யாவும்
 பணித்துளிகள் படிந்த பாரத்தால் கீழ் வீழ்ந்தன.
 பணித்துளிகளினுதித் தடிக்கத் தடிக்க இறுகித் தடிப்பே
 றிய பின்னர், பணிப் புகைக் கூடாக ஒரு பெரு வெளிச்
 சம் வந்து அவன் மீது விழுந்தது. அவனுமவ் வெளிச்
 சம் வந்த வழிநோக்கிச் சென்றான். மற்றையோராற்
 கவனிக்கப்படாதவாறு தெரு வழியே கள்வனைப்போல

* மர மிலையுதிர்ந்தி னின்றதும் ரெபின் குருவி பாடி
 யழுததும் இவன் பொருட்டு வருந்துவன போன்றிருந்தன
 வென்பது இந்தியர்கள் இவற்றைத் தூர்ச்சகுனங்கள் என்
 பர்.

மெல்ல நடந்து, பின்வரும் விபத்தை முன்னரே குறி
களாலறிந்து மனவருத்தத்தால் நிலத்தைப் பார்த்தகண்
களையுடையனாய், தன் கண்மணிபோன்ற அன்னி
தன்னை நேசித்து ஏழு வருடகாலமிருந்து பிள்ளைகளைப்
பெற்று வளர்த்து வாழ்ந்த மனையைச் சேர்த்தான்.
அங்கே வெளிச்சமுங் காணான். ஒரு சத்தமுங் கேளான்.
கடனுக்காக இவ்விடு விலைப்பாடப் போகின்ற தென்று
வெளியாத்துக் கடித மொட்டப் பட்டிருந்த தொன்
றனையே பணித்துளிக் கூடாகக் கண்டான். பின்னர்
அவன் இன்னுஞ் சிறிது தூரஞ் சென்று “யாவுந்
தொலைந்தனவா ! அன்னியும் பிள்ளைகளும் இறந்தனரா !
அவர்கள் என்னை மறந்தனரா ! அவர்க்கும் எனக்கு
மிடையேயுள்ள நேசத்தொடர் அறுந்தொழிந்ததா !”
என்று தன்னுட் புலம்பிக்கொண்டு துறைமுகத்தும் ஒரு
தடாகத்தும் சமீபமாகவுள்ள தான் அறிந்த சத்திர
மொன்றினைத் தேடிச் சென்றான். செல்லும் போது
குறுக்கே மாங்களிட்டமைக்கப்பட்ட தலைவாயிலை
யுடைய அப்பழைய சத்திரம், தான் புறப்படு முன்ன
ராகவே உட்கிக்கிடந்த தூண்கள் காலஞ் சென்றமை
யாலுங் கறையான் தின்றமையாலும் முன்னரேயே
முறிந்து விழுந்தழிந்து போமென் றெண்ணினான். ஆயின்
அச்சதழியாதொழிய, அச்சத்திரக்காரனே யிறந்து விட்
டான். அவனுடைய மனையாள் மிறியம் லேன் என்
பாள், நாள் விசிதம் தன் வருவாய் குன்றி வந்ததேயாயி
னும், அச்சத்திர தருமத்தை விட்டு விடாது நடாத்திக்
கொண்டு வந்தாள். முன்னொரு காலத்தில் கலகப்பிரிய
ரான கப்பற் காரர்களின் இளைப்பாறு மிடமாயிருந்த
அது, இப்பொழுது சப்த மொன்றுமின்றி, இன்னும்
களைத்த பிரயாணிகட்கே களையாறு மிடமாயிருக்கின்
றது. இவ்விடத்திலே ஈனக் பிறாறியாதவாறு நெடு
நாளாக மறைந்திருந்தான். மிறியம் லேன் மிக்க அன்
புள்ளவளும் அதிக கதைப்பிரிய முள்ளவருமாதலால்,
அவனை அமைதியாயும் தனிமையாயும் அடங்கியிருக்க
விடாதவளாய், இடையிடையே அவ்வூர்ப் பலகதைக

ளோடு, நிறம் மங்கிக் கூனி மெலிந்து பெலங்கெட்ட வனு யிருந்தமை நோக்கி இவனை ஈனக் கென்றறியாது அவன் வீட்டுக் குடும்பத்துச் சம்பவித்த எல்லாச்சமா சாரங்களையும் தவறாது சொல்லினிட்டான். அவை யாவன :—

அவனுடைய மூன்றாவது குழந்தையின் மாணம்; அன்னிக்கு வறுமைபுற்றது, பிஸிப்பு மற்றிரு பிள்ளைகளையும் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வைத்தது, பள்ளிக்கூடச் செலவு முற்றும் கொடுத்துப் படிப்பித்து வந்தது, அவளை விவாகஞ் செய்ய அவன் நெடுங்காலமாக விரும்பியது, அவள் நெடுநாளாகப் பின்னர் சாக்குப்போக்குச் சொல்லிவந்து சம்மதித்தது, அதன் பின்னர் விவாகஞ் செய்தது, பிஸிப்புக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது, என்பனவாம்.

இவ்விதமாகச் சகல துயரங்களையும் துன்பத்தையும் வருளிக்கத்தக்க கதைகள் யாவையும் அவள் சொல்லச் சொல்ல சிறிதாவது துக்கக் குறியேனும், அசைவேனுமவன் முகத்துக் காணப்படவில்லை. அக்கதைகளைச் சொல்பவளாகிய அவட்குள்ள ஆத்திரத்தானும், கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் அவனுக்கு இருந்ததாக அவன் முகத்துத் தோன்றவில்லை என்பதை அச்சமயத்துக் கண்கூடாகக் காண்பான். ஒருவனுள்ளேல் நன்றாக அறிந்திருப்பான். அவன், பாவம் ஈனக் ஆடல் கடலில் மாண் டியிர் துறந்தான் என்று அவன் சொல்லிவந்த கதையை முடிக்கும்பொழுது, அவன் தன் நடைத்தலைபை ஆழ்ந்த துயரத்தோடசைத்து கடலில் மாண் டியிர் துறந்தானா என்று வாய்க்குள் அவன் சொன்ன சொற்களைத் தானும் மெல்லச் சொல்லி, பின்னரும் வாய்க்குள் அவளுக்குக் கேளாமல், அதிக மாழ்ந்த துக்கத்தோடு உயிர்துறந்தானா என்று சொல்லிக்கொண்டான். ஆனால் ஈனக் அன்னியுடைய முகத்தையொரு முறை காண்பதற் காசைப்பட்டான். நா னவளுடைய

இனிய முகத்தை இன்னொருமுறை கண்டு அவளாகத் தத்தோடு கூடியுள்ளாளோ என்றறியப் பெறுவேனாயின் எனக்கு அதிக சந்தோஷ முண்டாகு மென்று எண்ணினான். இந்த எண்ணம் அவன் மனத்தை உருக்கி வருத்தியமையிற் கார்த்திகை மாசத்து ஒரு சாயங்காலத்து இருளதிகமதிகமாக முடியிருந்த சமயத்துப் புறப்பட்டு அவ்விருக்குங் குன்றை நோக்கிச் சென்றான். அதிலே யேறிக் கிழேயுள்ளவை யாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டு ஓரிடத்தினிருந்தான். அப்பொழுது பேசமுடியாத அவ்வள வதிகமான துயரத்தை வருவிக்கத்தக்க அளவிறந்த எண்ணங்கள் ஒருங்கு நெருங்கி ஞாபகத்துக்கு வந்தன. பின்னர்ச் சதுரச் சாளரவழியால், வசிப்போர்க்குச் சுகத்தைச் செய்யும் விளக்கின் செவ்வொளியானது, பிலிப் பின் வீட்டுப் பின்புறத் ததிகதூத்துச் சுவாலித்து, தேசாந்தர கமனஞ் செய்தலின் அதிகதூரம் பறந்து களைத்த பறவையைத் தன்னெதிரே மதிமயக் கோடு வந்து வந்து உயிர் நீங்கும் வரையும் தன் மீது மோதியடிக்குமாறு ஒரு வெளிச்ச வீட்டின் விளக்கொளி போல, அவனை வசிகரித்துத் தனக்கணித்தா யிழுத்தது. தெரு நோக்கிய வாயிலையுடைய பிலிப்பின் வீடு கரை நின்று தரை நோக்குவார்க்குக் கடையெல்லையின் தலையில்லமாய்க் காணப்படுதலின் அவ்விளக்கொளி தடைப்படாது ஈனக்குக்கு நேரே பாய்ந்தது. அவ்வீட்டுப் பின்புறத்தே போழகார்த்துள்ளதும், நடுவிலே முதிய பைந்தருவாகிய இயூ விருக்கமொன் றிருக்கப்பெற்றுள்ளதும் வெளிப்புறத் தேகச் சிறிய வாயிலொன் றமைத்துள்ளதுமாகிச் சதுரவடிவமைந்த சிறிய பூங்கா வொன்று சிறந்து பொலிந்து விளங்கியது. உலாப்போதற்காக இப்பூங்காவைச் சூழ்ந்து கடற்கரை மணலால் ஒரு தெரு அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதனை யிவ் டாகப் பிரித் தொரு தெரு குறுக்கே சென்றது. ஆனால் ஈனக் நடுவழியை ஒழித்து, இயூமயத்தின் பின் மறைந்து, சுவாருகா னகார்த்து அவ்விளக்கொளி வழியே சென்றான். அவன் தான் காணு தொழியின் மகிழ்ச்சி பயக்க

வல்ல ஒரு காட்சியை யங்கே கண்டான். அப்பொழுது தானினி அனுபவித்தற்கு வேறொன்றேனும் இதனினும் பார்க்க உண்டென்று சொல்ல முடியாததுயாம் உண்டாயிற்று. வெள்ளிக் கிண்ணங்கள் காண்டிகள் முள்ளு கள் முதலியன, அழுத்தஞ் செய்யப்பட்ட மேசைமீது பளீர் பளீர் என விளங்கிக் கொண்டிருந்தன. அடுக்களை ஆந்தமயமாயிருந்தது. அவளால் நாயகனாகத் தெரிந்து கொள்ளப்படாது முன் தள்ளப்பட்டிள்ளவனாகிய பிலிப்பு, இப்பொழுது திடகாத்திரத் தோடும் மகிழ்ச்சியோடும் தன் குழந்தையை முழங் காண்மீது வைத்துக்கொண்டு அடுப்பின் வலப்பறத் திருந்தனன். ஒரு பெண் தன் சிறிய தந்தையாகிய பிலிப்பின் மேலே சாய்ந்து குனிந்து கொண்டு, ஒரு போது அன்னிவிதானமோ என்று இந்த ஈனக் ஆடனும் ஐயப்படத்தக்கவளே யாயினும், வயசுக் குறைவாலும் உயர்ந்த தோற்றத்தாலும் தன் மகளென் றே கொள்ளத்தக்கவளும் அழகிய கூந்தலை யுடையாளு மாகி, தனது நீட்டியகாத்தில் வளையங்கட்டிய நாடா வைத் தூங்கவிட்டு அக்குழந்தையை ஏய்த்து விளையா டிக் கொண்டு நின்றாள். அது, தனது கொழுத்துத் தசை முறுகிய கைகளை யுயர்த்தி யவ்வளையத்தைப் பிடிக்கப் பிடிக்கத் தவறித் தவறிப் போவதைக் கண்டு இருவரும் சிரித்து விளையாடிக்கொண் டிருந்த வசத்தா யிருந்தார்கள். இனி அவ்வடுப்பினிடப்புறத்தே, தாயா னவள் தனதுசிறிய குழந்தையை இன்புற்றுப் பன்முறை யும் நோக்கித் தனக்கருகே உயர்ந்து பெலமுடையனாய் வளர்ந்து நிற்கும் தன்னருமை மகளை யிடையிடையே திரும்பிப்பார்த்து அவனுக்குப் பிரியமான வார்த்தை கள் சிலவற்றைச் சொல்லுவாள். அன்னி தன் மகற்கு யாது கூறினாளென்பது ஈனக் ஆடனின் செவிப்பட்டில தே யாயினும், அதனைச் செவிமடுத்த தன்னின் புதல்வ னிடத்துப் பன்முறை யுமினிது தோன்றும் புன்னகையி னானே அன்னாள் பிரிய வசனமே கூறியுள்ளாள் என்றவ னனுமானிக்கலாயினான்.

அவ்விட்டினுள்ளே தோன்றிய தோற்றம்.

[தான் முன்னிறத்தாருள் ஒருவன் என்றும், அவ்
விறத்த ஆவியே இவற்றை நின்று காண்கின்றதென்
றும் எனக் ஆடனை நினைக்குமாறு செய்தது.]

அவன் தனக்கினி மனையாளல்லாத தன்மனையாளே
யும், தனதல்லாத அவளுடைய குழந்தை தன்னுடைய
தந்தையின் முழுந்தாளிலிருந்து விளையாடுவதையும்,
தான்குளிராலும் மனத்துயராலும் வருத்த அவர்கள்
அவ்வருத்தமுங் கிலேசமு மின்றிக் களிப் புடையாய்க்
கொண்டாடிக்கொண்டிருத்தலையும், உயர்ந்து வளர்ந்து
அழகமைந்திருக்கின்ற தன் பிள்ளைகளையும், தன்னுடைய
பொருள் முழுவதையும் தன் பொருளாக்கொண்டனு
பவிக்கும் பின்புடையும், அவனே தன்னுரிமைப் பொருள்
கட்கும், தன்பிள்ளைகளின் அன்புக்கும் உரியவனாக
இருத்தலையுங் கண்டான். காண்டலும் சுகல சம்பவமும்
மிரியமலேன் முன்னரே சொல்ல அறிந்துள்ளானாயினும்,
காதாற் கேட்டவினும் கண்ணாக் காண்டலே ஒருவ
னுள்ளத் துறுதியோ னேறி யழுந்து மாதலின், கிறு
கிறுத்து நடுநடுங்கித் தள்ளாடி விழப்புகுந்தான். ஒரு
மாக்கொம்பரைத் தாவிப் பற்றிக்கொண்டு மனவேதனை
யினால் பயங்கரமான சத்தத்தோடு கூவென்றலறிக்
குளறிவிட எண்ணினான் ஆயினும், நடுத்திர்ப்பு நாளில்
இறந்தவர் யாவரையும் எழுந்து வருமாறு முழக்கும்
பேரிகையின் பேரொளிகேட் டிலகெல்லா மெவ்வாறு
பயப்படுமோ, அவ்வாறாகவே அடுப்படிக்கண் ஆகந்தத்
துடன் அளவி விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் அன்னி
யும் மற்றவர்களும் பயந்து நடுக்குறுவார்களே என்றும்
அதனால் அவர்களின் களிப்புஞ் சந்தோஷமு மழிந்து
விடுமே யென்றும் அஞ்சி இன்னு செய்தற் கொருப்
படானாய் அவ்வாறு செய்யா தொழிந்தான்.

சுனக் தான் உயிரோடிருத்தலை உள்ளே யிருப்பவர்
கட்குக் காட்ட மன மொருப்படாதவனாய்க் கள்வனைப்

போல நடக்கும் பொழுது காலின் கீழ்க்கிடக்கும் பருக்கைக்கற்கள் சத்தமிடாதவாறு மெல்லென அடி தூக்கி வைத்து, மெய்சோர்ந்து அறிவழிந்தமையிற் நடக்குண்டு விழுந்து பிறர் கட்பொறிக்கு விடயமாகாதவாறு தனியே நடக்க முடியாதவனாய், மகிலை ஆதாரமாகப் பற்றிக் கொண்டு திரும்பி நகர்த்து சென்று, வாயிலையடைந்து, கதவைத்திறந்து, வெளிப்புறத்தேந், ஒரு நோயாளியின் அறைக் கதவைச் சார்த்துவதுபோல மெல்லச் சார்த்தி விட்டப்பாற் சென்றான்.

அவன் பூங்காளினின்று நீங்கியவுடன், தோத்திரஞ் செய்புமாறெண்ணி வலியீழ்ந்தமையின் வழக்கம் போல முழந்தாளூன்றற் கியலாதவனாய்ச் சாட்டாங்கமாகப் பூமியில் முகம் குப்புற வீழ்தான். மனத்துயர் சகித்தற்கரியதேயாகி மீக்கூர்தலின், தன் விரல்களை ஆதாரமாக ஈரநிலத் தாழ்த்திக் கொண்டு “ஆ தேவனே, என்னால் தாங்க முடியாது! இதற்காகவோ என்னை ஈண்டு கொடுவர்தீர்! ஆ, சர்வவல்லபமுள்ள பிதாவே! பரிசுத்த ரட்சகபே! தனித்தீவிலே என்னைத் தாங்கிய கடவுளே! என்னை யிப்பொழுது தாங்கி யருள்வீராக! பிதாவே! நான் தனித்தவன். என்னைக் காத்தருளுக! அடியேற் குதவி புரிந்தருளுக! இன்னும் காணுமீரோ டிருக்கின்றேனென் றவனாக் கறிவிபா திருக்குமாறு எனக்குப் போதிய பெலனை ஈர்த்தருளுக! அன்னியின் களிப்பைபுஞ் சந்தோஷத்தையும் இடையேயில்லையாகச் செய்பாதவாறு எனக்குதவுவீராக. எனது பிள்ளைகளை நான் காணவேண்டாமா? என்னரிய பிள்ளைகளோடு நான் பேச வேண்டாமா? அவர்களோ என்னை யாரென அறியவு மாட்டார்கள்! நான் நடக்கும் வகையால் ஒரு வேளை என்னைக் காட்டிக்கொடுத்து விடுவேனோ! ஒரு காலத்தும் நான் ப்படிச் செய்யப்படாது. ஐயோ! என்னை என் பிள்ளைகள் “பப்பா” என்று சொல்லி ஒந்தர மாவது என்னுசைதீர முத்தங் கொடுத்திருக்க வில்லையே! தனது தாயைப் போலுந் தோற்ற முள்ள

என் மகளாவது நான் பெற்ற என்னருமை மகனாவது என்னை முத்தமிட்டிரார்களே !” என்று மனம் நொந்து கூறிக் கடவுளை மிகவுமிரந்து வேண்டினன்.

இத்தருணத்து பேச்சு மூச்சு முதலிய யாவும் இந்நிச்சிதிரிது நேரம் அறிவு கெட்டுக் கிடந்தான். பின்னர் அறிவு தெளிந்தெழுந்து மெல்ல அடிபெயர்த்துத் தன் தனித்த விடு நோக்கி நீண்டொடுங்கிய தெருவால் “அவளுக்குப் பேசப்படாது, அவளறியப்படாது” என்று ஒரு பதம் போல வாய்க்குள்ளே பாடிக்கொண்டு சென்றான். ஆயினும் ஈனக் ஆடன் சந்தோஷம் முற்று மற்றுனல்லன்.

அவளுக்குப் பேசப்படாது அவள் அறியப்படாது என்ற தீர்மானம், துயர பாரத்தாற்றாழவிடாது அவளை மிதத்தி, ஆழ்க்க கடலினடியிலிருந்தெழும் கண்ணீருற்றுப் போல சித்தத்திலுள்ள வற்றாத ஊற்றிலிருந்தெழும் உறுதியான விகவாச தோத்திரங்கள் அவனையின்னும் மோசங்களா னாசமடைந்து போகாது துக்கசாகரவாழ்க் கையினின்றும் மீட்டுக்கொண்டுவித்தன.

(ஈனக்கின் துக்கசாகர வாழ்க்கை, உவர்க்கடற்கும் அவனாகத்திருந்தெழும் தோத்திரம்; ஆழ்க்கடலினடியிலின்றெழும் கண்ணீருற்றுக்கும் சகித்தற்கரிய துயரங்கட்கெலாம்

நிலைக்கள மாபுள்ள இப்பேர்ப்	} ஊற்றுநீர் கடலிற் பரப்புக்கு வருவதற்கு
பஞ்சத்தை நீத்துக் கடவுளிடத்தவன் செப்புத் தோத்திரஞ் சொல்லுதல்	

உவமானமாபின் வெண்க,

அவன் மிதிரியம் வேளை நோக்கி” நீ கூறிய இத்தத் திரிகையாந்திரக்காரனுடைய மனைவி தனது முதற்கணவனிடப்பொழுதும் உயிரோடிருக்கின்றான் என்றறிவளே யாயிற் பயப்பட மாட்டாளா என்று கேட்க, அதற்கு

மிறியம்லேன், ஐயோ அப்பா மெத்தப்பயப்படுவாள் என்று கூறி, அவனிறந்து விட்டானென்ப துனக்குத் தெரியும் என்று நீ சொன்னால் அது அவளுடைய மனச் சூக்கு மெத்த ஆறுதலாயிருக்கும் என்றும் கூறினாள்.

அதனைக் கேட்ட ஈனக் ஆடன் நான் செத்த பின்னர் தான், அவ்வாறுதலவருங்குக் கிடைக்கும். அவர் எனக்கு நியமித்த காலத்தைக் காத்திருக்கின்றேன், எனத் தன்னுள்ளே நானே சொல்லிக் கொண்டு “ ஏற்பதிகழ்ச்சியென் றெண்ணித் தன் சீவனத்துக்காகப் பொருள் சம்பாதிக்கத் தொடங்கினான். அவன் பிப்பா முதலியன செய்தல், தச்சுவேலை செய்தல், செம்படவருக்கின்றியமையாது வேண்டிய மீன்பிடி வலை பின்னுதல், வியாபார முயற்சி தொடங்குங் காலங்களிலே சிறுத்தொகையான வியாபாரப் பொருள்களை ஏற்றிச் செல்லும் பெருங்கப்பல்களுக்கு ஏற்றுதல் இறக்குதற் குதனி புரிதல் ஆகிய இங்ஙனமாய பல்வகைத் தொழில்களிலும் கைதேர்தவனாதலின் ஒருவாறு தான் ஒறுத்துச் சீவனஞ் செய்யக் கூடிய தொகையைச் சம்பாதித்துவந்தான். ஒரு தொழிலைப் புரியு மொருவனுக்கு அத்தொழிலாற் சுற்றத்தார் முதலிய பிறர் பலனடைவார் என்னுந் திடம் உண்டாயினன்றே அவனத் தொழிலைப் பாடுபட்டு வருந்திச் செய்யும் பொழுதும் சந்தோஷத்தோடு செய்வான். ஈனக் ஆடன் தனக்காக மாத்திரமே தொழில் புரிந்தான். அவனாகியத்தை யனுபவித்தற்கு இவ்வுகைலொரு பிராணியுங் கிடையாது. ஆதலாலவன் வெறுப்போடன்றே தொழில் புரிந்து வந்தான். சீவனைப் பேணிக்கொள்ள இன்றியமையாது வேண்டப்படுவது, தான் செய்யுந் தொழிலைச் சந்தோஷத்தோடும் விருப்பத்தோடும் செய்தலேயாதலின் அவன் நீடித்த காலத்துக்கு இருக்க இயலாதவனாயினான். அவனுமங்கே வந்து வருட மொன்றாகிக்குழிந்து இரண்டாவது வருடம் தொடங்க, மனச்சோர்வும் தேக மெலிவும் பெலவீனமு முண்டாகி வெளியே சென்று தொழில்

செய்ய முடியாதவனுமாகி விட்டிலே தங்கினான். பின்
 சிலநாளிலே அந்நோயானது விட்டிலேயு மெழுத்துலா
 வித்திரிய முடியாதவாற்றிடுத்தி விட்டது. அதன் பின்
 னதுவு முடியாது படுக்கச் செய்துவிட்டது. ஆனால்
 ஈனக் ஆடன் தன்னு துன்பத்தைச் சந்தோஷமாகச்
 சகித்துக் கொண்டான். ஒரு கப்பல் மலையிலடித்
 துடையக் கப்பற்காரர் தப்பிக்கொள்ளும் நம்பிக்கையை
 யிழந்து வருத்துஞ் சமயத்துச் சூறைக் காற்று வந்தடித்
 தொழியப் பின்னர்ப் புபன் மேகங் கடலினினுங்
 கிளம்ப அதற் கூடாக சீவாட்சா வேடமொன்று தங்
 களை மீட்கவருதலைக் கண்டு அவர்கள் நிரம்பிய சந்தோ
 ஷத்தோடிருத்தல் போல, ஈனக் காடன் தன் சீவிய
 மாகிய கப்பல், துயரப் புயலா லலைந்து, அல்லல் மலையில்
 அடிபட்டுடைந்து, தத்தளிக்கும் போது மரணமாகிய
 சீவாட்சா ஓடம் வருதலைக் கண்டு அதி சந்தோஷத்
 தோடு பார்த்தான். அவனுடைய துன்பத்தை நிரா
 கரித்து விடும் மரணகாலம் பிறந்த மாத்நிரத்து மிக்க
 ஆறுதலான நம்பிக்கை அவனிடத் துண்டாயது. உல
 கத்திலிருந்து தானனுபவித்த துயரங்கள் யாவும், மா
 ணம் வர மறைந்தொழிந்து விடும் என்று எண்ணிய மாத்
 நிரத்தே அவனாகத் தாங்கத் முதித்தது. “என்னுயிர்
 நீங்குமந்தகூணம் வரையும் நான் அவனை நேசித்தேன்
 என்று நானிறந்தபின் அவளறிவாளாக” என்றெண்ணிக்
 கொண்டு, மிதிரியம் லேனை யழைத்து அம்மா நானோர்
 இரகசியம் வைத்திருக்கின்றேன். நான் அதனை உனக்
 குச் சொல்லுதற்குமுன் “நீ, இறக்கும் வரையும் அதனை
 ஒருவருக்குஞ் சொல்லமாட்டேனென்று இவ்விபிஸிய
 தூலைக் கொண்டு சத்தியஞ் செய்” யென்றான். என்ன
 மாணக்கதை பேசுகின்றீர், என்று அந்த நல்ல கிழனி,
 நீர் இறக்கமாட்டீர். சீக்கிரஞ் சுகமடைவீரென்று
 திடவார்த்தை கூறினான். ஈனக் பின்னரு முர்த்தசத்
 தத்தோடு விவிஸிய தூலைக்கொண்டு சத்தியஞ் செய்
 யென்று கூறப் பாதிப் பயத்தோடு புத்தகத்தைத்
 தொட்டுச் சத்தியஞ் செய்தான். பின் ஈனக் பஞ்சடைந்த

கண்களையுருட்டி யவனைப்பார்த்து இப்பட்டணத்து ஈனக் ஆடனை நீ யறிவாயா? என்றான். அவன் “ அறிவாயா அன்றோ கேட்கின்றீர். அவனை யான் அதிகதூரம் அறிவேன். ஏ! அவன் தெருவால் வருதல் போதலைக் கவனித்திருக்கின்றேன். அவன் நிமிர்ந்ததலையன். பிறொருவரையும் பொருட்படுத்தாதவன் ” என்றுள். ஈனக் மென்மையாகத் துக்கத்தோடு அவனைப் பார்த்து அவனுடைய நிமிர்ந்த தலை குனிந்துவிட்டது. இப் பொழுதவனை யொருவரும் பொருட்படுத்தார்கள். யானே யவ் வீனக் காடன். யானின்னும் முன்று நாளைக்குத்தானும் உயிரோடிருக்க மாட்டேன் ” என்று மெல்லக் கூறினான்.

உடனே கிழவியதனை நம்பியது பாதியும் நம்பாதது பாதியுமாக அத்திர மிகையால் பைத்தியகாரி போலக் கத்திவிட்டாள். “ நீரா ஈனக் ஆடன்? நீர்தானா? இல்லை! இல்லை! ஒருகாலத்தமில்லை. உண்மையாக அவ னும்மீலும் ஓடி உயர்க்துள்ளவன் ” என்றுள். ஈனக் பின்னரும் அவனைப்பார்த்துக் “ கடவுள் என்னைக் குறைத்து நானிப்பொழு திருக்கும் இந்தநிலைக்குக் கொண்டுவந்து விட்டார். வியாகுலமுந் தனிமையுமே யென்னை யிவ்வாறாகச் செய்தது. இன்னும் நான்தான் “ அன்னி ஆடன் ” என்றும் “ அன்னிறே ” என்றும் இரு முறை பெயர்மாறின அவனை விவாகஞ் செய்தவ னென்றும் அறிவாயாக. இப்பொழுது பிணிப்பை மணந்திருக்குமவனை நானே முன் மணந்திருந்தேன். * எழுப்பாதே. உட்காரு. கவனமாகக் கேள் என்று தனது பிரயாணம், கப்பலுடைந்தது, திரும்பித் தன் னுர் வந்து சேர்ந்தது, அன்னியைச் சாளரவழியா லுற்று நோக்கியது, தான் தீர்மானித்தது, அத்தீர்மா னத்தைப் பாதுகாத்து நிறைவேற்றியது, ஆகிய இவை

* இவ்வளவுக் கூறியவுடன் கிழவி அன்னிக்கும் பின்னை கட்டும் போய் அறிவிக்கும் நோக்கமாக எழுந்தனர்.

களை யெல்லாம் விபரமாகக் கூறினான். இவைகளைக் கேட்டவுடன் கிழனிக்கும் கண்ணீர் ஆரூகப் பெருகிற்று. ஆனாலவள் உடனே வெளியே புறப்பட்டோடித் துறைமுகத்தைச் சுற்றி, எவர்க்கும் ஈனக் கூடன் வரவையும் அவனது துயரையும் பகிரங்கப் படுத்தமாறு துரிதப்பட்டும், தான் முன் செய்து கொடுத்த சக்தியத்தைப் பங்குந் செய்யப் பயந்தமையால் தடையுற் றிருந்தான். நீரிவ்வுலக வாழ்வை யொருவுதன்முன் உமது பிள்ளைகளைக் கண்டு கொள்ளவேண்டும். ஓய் ஆடனே! நான் போய்ப் பிள்ளைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு வரலாமா என்று கூற, அவனவள் கூறிய சொற்களைக் குறித்துச் சிறிது நேரமாகச் சிந்தித்துக்கொண்டு பேசாதிருந்தமையினால்து அவனுக்குச் சம்மதமா மென்றெண்ணி அவள் குழந்தைகளைக் கொண்டுவருமாறு செல்ல எழுந்தாள். அவன் அம்மே! எனது கடைசி நேரத்து என்னைச் சங்கடப்படுத்தாதே. நானிற்கும் வரையும் என் னெண்ணம் நிறை வேறுவதாக. இரு, இரு. பேசத்தக்கதாயிருக்கும் பொழுதே யான் சொல்லுவதைக் கவனித்துக் கேட்டு விளங்கிக் கொள்ளுதி. சக்தியற்றேனாயின் ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாது. இனி நீ அவனைக் கண்டால் நானவனுக்குச் சோபனஞ் சொல்லி யிறந்தேன் என்றும், அவனைக் காத்துக் கொள்ளுமாறு கடவுளைப் பிரார்த்தித்தேன் என்றும், அவனை நேசித்து அவள் மாட்டு அன்புவைத் திறந்தேன் என்றும் அவட்குச் சொல்லுவா நுன்னை வற்புறுத்தி வேண்டுகின்றேன். என்னையும் அவனையும் பிரித்த பிழிப்பை (மணம் புரிந்த) பிரிவில்லாவிட்டால் நானுமவளுங் கணவனும் மனைவிபுமாக இருந்த அக்காலத்துப்போல இக்காலத்தும் நான் அவண் மீது அன்பு வைத்திருப்பேன். இப்பொழுதவள் இன்னொருவனுடைய மனையாளாயிருத்தலின் என்னன்பை முன்போலப் புறக்கிரியைகளாற் காட்டல் சன்மார்க்கத்துக்கு மாறாயிருக்குமே. தனது தாயின் பிரதிபுரமாகத் தோன்றிய எனது மகள் அன்னி என்பாளை இடக்கிக்குமாறு கடவுளைத் தோத்திரஞ் செய்தலே, எனது

கடைசி வாக்காமென்று சொல்லுக. எனது மகனுக்கும் நானவனை யாசீர்வதித்தே யிறந்தேன் என்று சொல்லுக. பிஷிப்புவுக்கும் நானவனையும் ஆசீர்வதித்தேனென்றும், அவன் எங்கட்கு நன்மையே யன்றிப் பிறிதொன்றையேனும் கினைக்கவுமில்லை யென்றுஞ் சொன்னேனென்றுஞ் சொல்லுக. நானிவ்வளவுகாலமும் உயிரோடிருந்தேன் என்பதனையறியாத எனது பிள்ளைகள் என்று பிரேதத்தை னிரும்பினால் வந்துகாணலாம். நானே அவர்களுடையபிதா. இறந்த எனது முகத்தோற்றம் அன்னியினது பிற்காலத்தில் அவனை வாதித்து வருத்து மாதலின், அவன் மாதகிரம் வந்து என்னைக் காணலாகாது. நானினிப் போகு முலகில், எனதுறவின ரெல்லாருள்ளும், என்னை வந்தனத்தோடு ஏற்றுத் தழுவி யுபசார்கு செய்யுமாறு காத்துக்கொண் டொருவனிப்பொழுது இருக்கின்றான். இந்த மயிர்ச்சுருள் அந்தப்பிள்ளையுடையதே. இதனை என் மனையாள் நறுக்கி நான் பிரயாணப்படும் பொழுது கொடுத்தாள். இதனை இத்துனைக் காலமாகப் பாதுகாத்து என்னைவிட கொண்டு திரிந்தேன். இதனை எனது தகனக்குழிக்கு என்னைவிட கொண்டு போமாறு கருதியிருந்தேன். ஆனவிப்பொழுது என்மனம் மாறிவிட்டது. “நான் என் குழந்தையைக் காணுவேன். அஃதங்கே ஆசீர்வதிக்கப் பட்டிருக்கும். ஆதலால் நானங்கே போனபின் இந்தா இதனை என் மனையாட்குக்கொடு. இஃதவட் காறுதலைக் கொடுக்கும். அஃதன்றி நான்தான் ஈனக் ஆடன் என்பதனையு முறு திப்பறித்தும்” என்றான். அவன் தன் கடைசி வார்த்தையைச் சொல்லி முடித்தவுடன் மிறியவேன் அவன் தனக்குக் கற்பித்தவாறு தவறாது செய்து முடிப்பேன் என்று வாக்குத்தானஞ் செய்து பன்முறையாக உறுதி மொழி கூறினான். பின்னரும் அவன் ஒருமுறை தன் கண்களை யுருட்டி அவனைப் பார்த்துத் தான் விரும்பிய யாவையும் பின்னரு மொருமுறை கூறி முடிக்க அப்பொழுது மவள் முன்போல வாக்குத்தானஞ் செய்துறுதி கூறினான். பின்னர் மூன்றா நாளிரவு அசை

வற்று அமைதிபாக ஈனக் சமனித்துக் கிடந்த பொழுது
 மிறியம்மேன் தான் நித்தியையின்றிப் பக்கத்தேயிருந்து
 இடைகோங்களிலே சிறிது கண்படை கொண்டு பின்
 விழித்துக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது
 சமுத்திரமானது முழங்கியுறுமிக் கட்டு விட்டுப் பெருக்
 கெறித்து வந்தமையால் துறைமுகத்துள்ள வீடுகள்
 யாவும் நடுநடுங்கின. அவன் விழித்தெழுந்து தன் கை
 யிரண்டையும் நீட்டி உயர்த்திக் கொண்டு ஒரு கப்பல்
 ஒரு கப்பல் என்று சப்தமிட்டு “நான் எட்டிக்கப்பட
 டேன்” என்று கூச்சலிட்டுக் கொண்டு பாயலின் மீது
 விழ்ந்தான். அத்துணையோடு அவனுடைய பேச்
 சொழிந்து முடிந்தது.

உலகத்துக் கெல்லாஞ் சன்மார்க்கத்துக்கோர்
 எடுத்துக் காட்டாய் நித்திரனாய் விளங்கிய ஈனக் ஆட
 னுடைய ஆன்மாவானது இங்ஙனமாய் போற்புதக் குறி
 களோடு அவனதுடம்பினின்று நீங்கி வினாந்து மறைந்
 தேகியது. அவனை அவர்கள் அடக்கஞ் செய்த பொழுது
 அத்துறைமுகமானது ஒருக்காலத்துங் காணா சனக்
 குழாத்தையும் பிரேத தகன கொண்டாட்டத்தையும்
 கண்டு பெருமையடைந்தது.

**UNIVERSITY OF CEYLON
LIBRARY**

Class No.....

Acc. No.....

This book is returnable on or before the last date
stamped below.

